www.svoboda-news.com

Published and distributed under permit (No. 781), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XXX. — Число 7. — Джерзи Сіті, Н. Дж., середа, 11. січня, 1922. — VOL. XXX. — No. 7. — Jersey City, N. J., Wednesday, January 11, 1922. — THREE CENTS

ХОДІМ З КОЛЯДОЮ НА ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ!

СЕНАТОР НЮБЕРІ БОРОНИТЬСЯ ПЕРЕД СЕНАТОМ

ВАШІНҐТОН, 9. січня. — Сенатор Нюбері з Мишиген, котрого обжаловують за добуттє собі сенаторського крісла при помочи виборчих обманьств та перекупств, виголосив в сенаті довгу промову на свою оборону.

Дебата над вибором сенатора Нюбера почалася вже першим бесідником нинішнього дня, сенатором Тремелом з Флориди, котрий, хоч говорив про зовсім другу справу, заявив на при кінці своєї промови, що він сенатора Нюбері особисто поважає, але мимо сього буде голосувати проти приняття Нюбері до сенату, бо він здобув собі місце нечесним способом. Коли зараз по ньому прийшов до голосу сенатор Нюбері, майже всі сидженя в сенаті були заняті. Ґалерії також були повні членів палати послів та других гостий. Сенатор Нюбері відчитав приготовану з гори оборону, котрої головною точкою було те, що він не знав нічого про всі зложжитки, яких допускалися його політичні приятелі, щоби здобути йому місце в сенаті. Покликуючи Бога на свідка, сенатор заручував, що він не видавав на свої вибори ані партійних ані своїх власних гроший. Всю виборчу кампанію за його вибором мали перевести його політичні приятелі з власної волі. Вони видали на кампанію 195,000 долярів, але сенатор довідався про се аж по виборах. Сам сенатор Нюбері зложив на сю справу всего півтора тисяча долярів.

В подібний спосіб Нюбері відповідав сенаторови Волшови з Монтани, коли сей по скінченню промови став його випитувати. Сенатор Едж, републиканець з Ню Джерзі, промовляв опісля за признанням місця сенаторови Нюбері; він, сенатор Едж, належав до сенатового комітету, котрий розслїджував вибір Нюбері; сей комітет був поражений величиною суми, витраченої на вибори, але він не міг найти ніякої вини в самім сенаторі. Демократичний сенатор Віліємс виголосив остру відповідь сенаторови Нюбері; на його думку, сенатор Нюбері мусів знати, як видавано гроші на його вибори. Якщо се дійсно правда, що сенатор не брав участи в своїх виборах і не знав нічого про видатки на свою виборчу кампанію, то того року в стейті Мішиґен можна було вибрати сенатором собаку. Кождий, хто каже, що на вибори сенатора можна в чесний спосіб видати чверть міліона долярів, є брехуном. Приниманє до сенату людий, вибраних в той спосіб, лише понижить повагу сього законодатного тіла.

За сенатором Нюбері говорив ще його політичний приятель, републиканський сенатор Стерлінґ зі Савт Дакоти, проти нього демократ Гефлин з Алабами. Републиканський сенатор Бора має говорити завтра проти Нюбері.

ПРИГОТОВЛЯЮТЬ УГОДУ В СПРАВІ ФЛЬОТ.

ВАШІНҐТОН, 9. січня. — Представники пятьох великих держав уже виготовляють начерк угоди щодо величини воєнних фльот і мають його уже в короткім часі предложити повній конференції для зменшення зоружень.

На конференції виринула нова трудність. Франція мала піднести питанє щодо права будовання кораблів для других держав. Вона вказувала на те, що декотрі держави мають кращі приладженя, як другі, до будовання великих воєнних кораблів. Отже сі держави моглиби приняти від других держав, не звязаних умовою щодо величини фльот, контракти на вибудовання великих воєнних кораблів і на випадок вибуху війни сконфіскувати їх і забрати на себе, ставляючи в той спосіб себе в богато корисніше положенє від других держав, беручих участь в конференції. Французькі делеґати мали виразно говорити, що вони мають тут на думці Анґлію, котра має великі доки для будови воєнних кораблів, а котра вже підчас послідної війни конфіскувала для себе кораблі, котрих фундаменти уже заложені в її доках. Тому Франція домагалася, щоби в умову про величину воєнних фльот була поставлена також постанова, забороняюча кождій державі будувати воєнні кораблі другим державам на замовленнє понад певну суму тон.

ЩЕ ОДИН ПРЕДСТАВНИК СИБІРУ ПРИЇЗДЖАЄ ДО ВАШІНҐТОНУ.

ВАШІНҐТОН, 9. січня. — Хоч у Вашінґтоні уже находяться аж два представництва Сибіру, а саме представники так званої Далеко-Східної Републики, з осідком в Чіті, та представники так званого Приамурського Уряду у Владивостоці, доносять, що сюди приїзджає представник ще одної сибірської партії, а то відомий ґенерал Семьонов. Вибирається він до Америки, щоби дістати поміч від ріжних богатих американських груп для нової проти-большевицької виправи в Сибіри.

СПРАВА СУДОВОГО ЗАКАЗУ ПРОТИ КРАВЕЦЬКОЇ ЮНІҐ В НЮ ЙОРКУ.

НЮ ЙОРК, 9. січня. — Хоч представники товариства кравецьких підприємців домагалися від суду проголошення та доручення судового заказу проти робітничих юніґ, що зарядили страйк нюйорських кравців ще дня 14. падолиста минувшого року, суддя постановив не доручувати судового заказу представникам юніґ для якоїсь хиби в позві.

СМЕРТЬ ЧЕРЕЗ СВАРКУ.

З Шенандо, Па., пишуть нам: Теодор Бурий і Яцко Яцишин товариші і краяни із села Настасова, повіт Тернопіль, забавлялись тут при склянці пива в сальоні на Різдво вечером та жартували. З жартів прийшло до сварки, та вийшовши на улицю, Яцко Яцишин підняв камінець і вдарив Теодора Бурого в лице. Вибив йому два зуби, від удару сей упав на улицю так нещасливо, що розбив собі череп і до трох мінут помер.

Один до гробу другий до криміналу. Як доносять, жаден з них не був напитий. Оба вони мали близько по 50 літ.

Убитий є членом Українського Народного Союза та полишив жену і діти в старім краю.

ВИБОРЧІ ШАХРАЙСТВА В АМЕРИЦІ.

Перед американським конґресом має незадовго відбутися дебата та голосованє в справі признання місця в сенаті сенаторови Труменови Ґ. Нюменови з Мишиґен, котрому закидають, що він здобув собі місце в сенаті при помочі надуживання виборчих фондів для куповання виборців.

Справа вибору сенатора Нюмена була уже свого часу розбирана перед судом. Хоч Нюмена признано винуватим, однак його боронено тим, що він особисто не знав нічого про надужитя, яких без його відома допускалися його прихильники. Коли він прийшов до сенату та зажадав сенаторського місця, сенатор Волш вніс резолюцію, щоби його виключити зі сенату. Над сею справою буде тепер довга дискусія, в якій, як сподіються, забере голос самий Нюмен, котрий приготовав уже собі довшу промову в своїй обороні. Так як тепер обчислюють симпатиків та ворогів Нюмена, сторонники Нюмена не можуть бути певні більшости в його користь.

Сенатор Нюмен кандидував на сенатора проти Форда.

ПРИРОДНА СМЕРТЬ ЧИ УБИЙСТВО?

Поліція місточка Вайнленд, в стейті Ню Джерзі, має до розвязання тяжке питанє. Сими днями найдено в сім місті 60-літну старушку Чарлотт Дадлей без життя в її домі. Поліція думала з початку, що старушка померла природною смертю, але коли оглянула її хату і переконалася, що в хаті не лишився ані зломаний цент, справа стала її підозрілою. Сусіди небіжки, правда, не уважали її богатою, але все таки вони припускали з поліцією, що женщина малаби що найменче дещо дрібних гроший на біжучі видатки. Коли приглянулися близче тілови померлої, відкрили, що її лице та решта тіла була вкрита шрамами немовби від якихсь побоїв. В хаті не найдено ніякого оруддя, яким можнаби завдати ті рани. Поліція припускає, що померша впала жертвою рабункового нападу зі сторони якогось волоцюги.

ЗАСУД НА АРЕШТ ЗА НЕОПАЛЮВАННЄ КОМНАТ

Міський суд в Ню Йорку засудив на пять днів арешту в міській вязниці Маріяна Марсаліні, агента одного три-родинного дому в нюйорській дільниці Бронксі. Засуд видано за те, що агент не давав льокаторам (коміркам) тільки тепла, як приписує нюйорський стейтовий закон про наємні мешкання. На скаргу льокаторів до мешкання зайшов інспектор і ряду здоровля і переконався, що місто огрівати хати до 65 степенів Фаренгайта, як каже закон, огрівав лише до 50 степенів, а в однім мешканню, де було троє малих дітий, найдено навіть температуру 25 степенів (себто понизче точки замерзання води). За те, що через недбальство агента терпіли діти, судя не хотів недбалюхови заміняти кари на гривну, але казав йому відсидіти цілу кару в арешті.

ЗНОВ ОТВОРЕНО НІМЕЦЬКИЙ КОНЗУЛЯТ.

В місті Ню Йорку отворено назад німецький конзулят, що був замкнений від дня 1917. року, коли Злучені Держави виповіли війну Німеччині. Уряд находиться на 11. Бродвей, а конзулем є др. Еріх Краске, котрий лагодиться заступати німецьку републику у Вашінґтоні.

НОВИЙ КАНАДИЙСЬКИЙ ҐРІШ.

Канада має завести нову 5-центову монету. Має вона виглядати як американський „никел". Давню монету тої самої вартости критиковано за те, що вона виглядала як 10-центова монета так, що їх тяжко було відріжнити.

АРЕШТОВАННЄ ЗА КРАДІЖ ДОЛЯРІВ У ЛЬВОВІ.

Юлія Дунаєвська, при ул. Личаківській, дістала з Америки лист, в якому мали бути доляри, як це заповідав в попередньому листі її син. Вище згадана дістала дійсно лист, але без долярів. На донесення пошкодованої зараджено ревізію у листаря Шкварча і найдено у нього 20 долярів і один фунт штерлінґів. Арештований листар признався, що всі листи розпечатував і забирав до ляри.

ГОСПОДАРСЬКИЙ СТАН У ЛАТВІЇ

О. Е. подає із Риґи: Звижка курса латвійського рубля зробила для місцевої промисловости конкуренцію з чужими товарами майже неможливою. Експорта також нема, через те цілий ряд підприємств замкнувся, а багато працює лише 2—3 дні на тиждень. Декілька промисловців лісом перестали виплачувати по рахункам гроші. Щоби попередити загострення кризи, промисловці звернулися до міністерства фінансів із приханням побільшити ввозні мита і поменшити експортові побори.

Торговля перебуває також у критичному стані. Ряд чужинців-торговців припинили свої операції, а инші лагодяться до ліквідації.

БОЛЬШЕВИКИ ПРО СВОЮ БЮРОКРАТІЮ.

В ч. 503 „Одесск-их Извѣстій" надруковано статтю, яка закликає до боротьби з советським бюрократизмом. Ґазета пише: „Треба затратити величезну кількість енерґії і часу, пройти десятки раз через одні й тіж інституції, перетерпіти силу митарств і неприємностей для того, щоби одержати що-небудь в опродкомгубі".

„Урядничий дух пройшов у стіни наших партійних організацій. Селяне виходять із них, стративши останню надію добиться помочі, незадовольнені й злістні. У філіях СНХ. до цього часу панує такий хаос, наче вони вчора утворились і лекше верблюдові пройти через вушко голки, ніж заводу або фабриці вчасно одержати із складу СНХ. потрібні йому речі або інструменти.

Затхла атмосфера канцелярщини починає проходити і в народжуючіся кооперативні органи. Це може забити справу з самого початку, загроза ця дуже реальна".

ГОСПОДАРСЬКА РУЇНА ПОЛЬЩІ

Краківська польська ґазета „Нова Реформа" з 25. падолиста. 1921, містить передовицю про господарське положенє Польщі і стверджує, що звишка польської марки положенє скорше погіршила ніж поліпшила. У всіх галузях польського промислу панує великий застій, фабрики масово застановляють роботу (в самій Лодзі замкнено 180 фабрик), безробіттє прибирає застрашаючі фарми. Ціни найпотрібніших средств консуму не лиш не впали, але навіть ще пійшли в гору, як наприклад средства поживи. Також не змінилась інфляція паперового гроша. В жовтні друковано денно 1 міліярд, а тепер 1.114 міліонів, бо треба давати матеріяльну поміч підупадаючому промислови.

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС В ТОМАШЕВІ, НА ХОЛМЩИНІ.

Вся Томашівщина перенята жахом від часу, як розпочалося слідство проти Панька Шутовського, Тшесньовського, Мирона Корнила, Вальчука, Кравчука, Щураби, Щурина, Олійника, Молота, Марчука, Кожана, Світухи, Труся, Пінки, Грицики, Остапчука, Блащука, Анни Адамської, сотника Кіцінського, Мищука, Чопа, Піляща, Миханка, Троця, Гана, Маринчука і инших.

Усім закидують злочин головної зради за це, що в часі большевицкої влади вони повнили ріжні обовязки по виборі населення. По тримісячному побуті арештах і випущено на волю за високі кавції і тепер їх судять звільної стопи.

Слідство же закінчилося і населення жде нетерпеливо вироку, яки має видати суд в Замостю.

НА АЛІЯНТСЬКІЙ НАЙВИСШІЙ РАДІ В КАН ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ АНҐЛІЙСЬКО-ФРАНЦУСЬКИЙ СОЮЗ

КАН, Франція, 9. січня. — Британський премієр Лойд Джердж виготовив проєкт анґлійсько-французького договору, якого відписи вислав телеґрафічно всім членам британського міністерського кабінету до затвердження.

Він предложить сей плян завтра (у второк) вечір французькому премієрови Брівнови. Тоді теж буде плян британсько-французького договору поданий до прилюдного відома.

Кажуть, що плян договору, який зладив Лойд Джордж, є задовольняючий для Франції, але всетаки і Бріян зладив також свій плян, який предложить на сесії Найвисшої Ради.

Головно іометою договору є взаїмна оборона на випадок війни. Се найважнійше для Франції, бо вона за всяку ціну хоче мати запоруку незайманости свого краю і послістий. Тепер виринає питанє, чи як Велика Британія прийме на себе таке зобовязанє, то також мають його приняти на себе і домінії британської спілки.

Другою метою договору є спільні заходи для доведення до економічної фінансової і політичної рівноваги в Европі.

НІМЕЦЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ ПОТХАЛА НА АЛІЯНТСЬКУ НАЙВИСШУ РАДУ.

БЕРЛІН, 9. січня. — Нині виїхала до Кан, у Франції, німецька делеґація, яка має вияснити аліянтам економічні відносини в Німеччині і те, чи і скільки вона може платити аліянтам воєнного відшкодовання.

Др. Дернбурґ, який давнійше був німецьким кольоніяльним міністром, каже, що Німеччина не може платити наложеного на неї воєнного відшкодовання. Він каже, що такого відшкодовання не могла би платити й Велика Британія, а колиб воно спало на Францію, то вона сейчас збанкротувала би.

ЛЄНІН ХОЧЕ ЇХАТИ НА АЛІЯНТСЬКУ ЕКОНОМІЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ В ҐЕНУЇ, В ІТАЛІЇ.

ЛОНДОН, 9. січня. — Тут урядово оголошують, що Микола Лєнін приняв запрошенє аліянтської Найвисшої Ради на конференцію, яка має бути в марті с. р. в Ґенуї, в Італії, для вирішення економічних питань Европи.

Лєнін прибуде сам на сю конференцію, якщо становище в Росії йому на се позволить. На перешкоді Лєнінови може стати криза ізза голоднечі в Росії.

УГОРЩИНА І БОЛГАРІЯ РАДО ПРИЙМАЄ ЗАПРОШЕННЄ НА АЛІЯНТСЬКУ ЕКОНОМІЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

БУДАПЕШТ, столиця Угорщини (Мадярщини), 9. січня. — Угорський міністер заграничних справ Панфі заявив, що Угорщина радо візьме участь в аліянтській економічній конференції в Ґенуї, в Італії, і сподівається, що се буде перша нагода зломити той ворожий ланцюх, яким обвела Угорщину „мала антанта" (Чехословаччина, Румунія, Югославія).

СОФІЯ, столиця Болгарії, 8. січня. — Болгарський міністер скарбу заявив, що Болгарія радо прийме участь в міжнародній господарській конференції, яку скликують в марті аліянти. Болгарія, казав він, хоче видвигнути на сій конференції питанє про міжнародній кредит і відкладенє сплати воєнних відшкодовань аліянтам.

ДАЛЬШІ ЛЯЦЬКІ АРЕШТИ І РОЗБОЇ У ЛЬВОВІ.

ЛЬВІВ, 11. грудня, 1921. — В українській школі імени Шевченка у Львові польська поліція переведа трус. Переведено трус також в українському Академічному Домі. В звязку з тими трусами арештовано цілий ряд осіб.

ЛЬВІВ, 12. грудня, 1921. — Підчас викладів на педаґоґічних курсах, уладжених Українським Педаґоґічним Товариством в школі ім. Т. Шевченка, до салі вдерлось двох поліціянтів з баґнетами і офіцир з револьвером. Останній закомандував „Ренци до гури". Численна авдиторія складалась переважно з жінок-учительок українських приватних шкіл і лише з кількох мущин. Аґенти поліції переґлядали у всіх особисті документи, списували імена й адреси. Підчас сеї процедури заборонялися розмовляти і... мсіятись. Арештовано 3 учивельки. Поліція допитувалась, що се за „університетські виклади".

Педаґоґічні курси У. П. Т-ва в свій час були дозволені львівською поліцією і про день і місце викладів публікувалось навіть в ґазетах.

В неділю, 11. грудня, 1921, переведено багато трусів поміж Українцями. Між іншим у д-ра Ів. Крипякевича, проф. К. Студинського, д-ра І. Брика. Арештовано знову кількох студентів.

ІРЛЯНДІЯ ХВИЛЕВО БЕЗ ПРАВИТЕЛЬСТВА.

ДАБЛИН, столиця Ірляндії, 9. січня. — Ірляндський революційний парляментдвоїх ерін) повалив сьогодня двома голосами більшости внесенє на поновний вибір Імона де Валєри президентом „ірляндської республіки".

Потім правительство Валєри уступило. Тепер нема в Ірляндії правительства. Але є заходи, щоби утворити тимчасову екзекутиву, яка перебрала би власть від Великої Британії в імени „Ірляндської Вільної Держави".

Майкел Коллинс поставив в парляменті внесенє, щоби поручено таку місію Артурови Ґриффитови.

ПРОТЕСТИ ДО НАЙВИСШОЇ РАДИ.

З деяких громад ми вже одержали повідомлення про висланнє протестів каблями до аліянтської Найвисшої Ради проти продовжування польської неволі і розбоїв в українській Галичині.

Сподіємось, що другі громади вишлють протести в сих днях.

Каблеґрами посилати за половину ціни.

В уложенню протестів може помогти Українське Інформаційне Бюро в Ню Йорку (Ukrainian Information Bureau, 30 E. Seventh Street, New York City),

Адресувати каблеґрами так:

Allied Supreme Council, Cannes, France.

Про висилку протестів просимо повідомити нашу редакцію.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: ПЕРЕДПЛАТА.
Three cents the copy. Поодиноке число три центи.

One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00

Foreign and Jersey City Rates. На Джерзи Сіті і заграницею.

One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон "Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

МОСКОВСЬКО-ФРАНЦУСЬКЕ ЗБЛИЖЕННЯ.

Кореспондент одної англійської газети з Лондону, висланий спеціяльно до Росії для приглянення політичній ситуації, приніс з подорожі дуже цікаві вістки. Інакше й не можна назвати спостереження сього кореспондента, що симпатії московських большевиків мали послідними часами відвернутися від Англії, а схилитися до Франції.

Франція, на думку сього кореспондента, уважалася ворогом московських большевиків так довго, як довго вона помагала ріжним цареславним генералам та другим недобиткам старого російського імперялізму воювати московських большевиків. З хвилею, однак, як Франція покинула сю політику, переконана про неможливість насильного привернення заграничною помочю російського царя, з тою хвилею большевики почали щораз більше покидати своє вороже становище супроти Франції. Большевики побачили, що вони можуть мати у французькій буржуазії дійсного приятеля.

Основою всякого політичного зближення являється спільність інтересів. Власне така спільність інтересів існує. Франція потребує на сході від Німеччини могучої держави, яка на случай німецько-французької війни напалаби Німеччину зі сходу. Польща в тій ролі Франції не богато помогла, бо національна Польща булаби сильною внутрішно, але слабою зовнішно, а імперялістична Польща булаби нібито сильною назовні, а слабою навні. Переконавшися, що великої потіхи зі свого політичного вишкробка не діждеться, Франція відвертається поволи від Польщі і починає знов будувати свої політичні пляни довкола російської імперії. Колиб так Франції вдалося відбудувати сконсолідовану, цілку, обєднану стару Росію, хочби навіть без кількох країв, то така Росія моглаби колись дуже придатися на случай якогось клопоту з ненависним Німцем. Ось тут якраз сходиться стремліннє французької буржуазії з імперіялістичними стремліннями московських большевиків до відбудовання єдиної, неділимої Росії.

Другою спільною точкою французько-московського зближення могласи бути суперечність інтересів Франції і Росії, з одного боку, та Англії, з другого. Французько-англійська ворожнеча має уже століття. Хоч притихла вона була на час війни, та по війні вона вибухла з двоєною силою. По всему просто світі англійська політика та французька політика перехрещуються. Мимо зусиль англійських дипльоматів ворожнеча Франції до Англії не зменчається, але росте. З другого боку, як каже згадваний англійський кореспондент, росте ворожнеча до Англії зі сторони московських націоналістів-большевиків. Мимо обіцянок, даних Англії, Москаль не перестали ворохобити в Індії, щоби вирвати її зпід впливу Англії та дістати її під московський чобіт. І в инчих околицях інтереси англійської та російської імперій не покриваються і підривають можливість російсько-англійського зближення. Запал московських большевиків до Англії слабне щораз більше, а на його місце наростає приязнь до ворогів Англії, до правителів Франції.

Колиб се зближення дійсно затвердилося, то політика Европи дісталаби новий оборот. Відчулиб очивидно його наперед ті народи, що згідно з плянами французької буржуазії та московських імперялістів малиби стати погноєм для розросту великої російської імперії. Ще найменче з усіх потерпілиби Поляки. Правда, їм відобралиби відай право панувати над непольськими народами на сході Польщі, але відобранням сього права не можна назвати кривдою для Польщі. Вона навіть моглаби дещо заробити на посередництві межи Францією та Росією. Англійський кореспондент навіть каже, що Польща уже навіть робить якісь заходи в тім напрямі. Тому большевицького представника у Варшаві Карахана мали недавно приймати у Варшаві на причуд чемно. Польща всіми силами старається доказати Росії свою прихильність; українські повстанці не то що не дістають ніякої помочі від Польщі (як се пишуть московські агенти в Америці), але, що більше, Польща видає в руки большевиків усіх повстанців, що схоронилися на територію під польською окупацією. В той спосіб Польща має старатися зискати собі на будуче ринок для своїх фабричних виробів.

Зате другі народи бувшої Росії, навіть вирвавшися зпід польської корниги, не будуть тішитися самостійністю. Після французько-московських плянів малиби вони назад вернутися в російський котел та варитися на юшку для московських панів. Та й не лишень вони. Злука Франції, Польщі та Росії грозилаби поважною небезпекою цілій Европі. Ні один народ Европи не буби певний своєї свободи, національної ані економічної, якби зі собою обєдналися в одну жандармську спілку три, під теперішню пору найбільше безоглядні шовіністи Европи.

Чи дійде до дійсного зложення сеї гільтальської трійки, тепер сказати трудно. Сама націоналістична загорілість нових спільників дуже легко може довести до зірвання нового братання. Хоч Польща, Франція та Росія при належитім погодженню своїх амбіцій моглиби кожда користати зі згоди, але межи ними існують такі суперечності, які легко можуть розбити згоду. Тому можна сподіватися, що ворожба англійського кореспондента мимо усіх старань французької буржуазії та московських комісарів не поведеться і Европа вийде зі сеї змови ціло, як виходить ціло комора, до котрої рівночасно вибралося кількох злодіїв.

„НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЄ НА СХОДІ ЕВРОПИ".

Надзвичайне і цікаве і хосенне діло почав Укр. Гр. Комітет у Празі. Се діло вияснення поглядів на життєві справи Сходу Европи, де рішиться також доля українського народу, Укр. Пресове бюро оповіщує про се що слідує:

Дня 14. падолиста доходами Українського Громадського (повинно бути: Громадянського) Комітету в Ч. С. Р. розпочато в Празі прилюдну диспуту на тему: „Національне питанне на Сході Европи", в якій беруть участь видатні громадянські діячі Білоруссі, Грузії, Дону, Кубані, Росії, Тереку й України.

Диспута викликала велике зацікавленне в широких колах української, російської й инчої еміграції в Празі. На диспут прибуло більше 800 слухачів, які не могли вміститися в приміщенню й не те сали й почасти мусіли повернуться до дому або стояти в сінях.

У вступному слові гром. Григоріїв, укр. с. р. вияснив, що національне почуття є інстинктивним стремліннєм народніх мас до того, щоби способом племінного та державного обєднання здобути можливість самостійного керування своєю долею і попри це стремління до самостійного керування як вищої запороки самоохорони, нераз розриває однородно племінні держави, коли вони не вдовольняють порыву до самостійности (Англійці й Американка), або обєднує племінно ріжнородні маси в один державний орґанізм, коли таке обєднання гарантує самостійність. (Швайцарія). Далі він навів приклади з історії, як національне почуття пхало й пхає людство до індивідуалізації захисту інтересів окремих угруповань людства, звязаних повними спільними інтересами і як воно в боротьбі за ту індивідуалізацію на підставі племінних, географічних чи економічних обєднань потрясало весь час великими державами і нераз всупереч можновладцям світа одривало ті чи инші народні гуртування від других (напр. Італія відірвалась від Австрії, Бельгія від Голяндії всупереч постановам „святого" Союзу-тогочасної Антанти). Нарешті звернув увагу на необхідність уважного освітлення цього могутнього національного руху та використання в тій цілі сприятливих умов, які складалися в Празі (де перебуває богато провідників ріжних народніх рухів Сходу Европи) для спільного обмірковання тих можливостей, якіб могли заспокоїти національне почуття всіх народів Сходу Европи й утворити між ними добросусідські відносини. **Почалася дискусія:**

Гуревич (б. міністер Уфимської Директорії, С.-Р.) сказав:

„Я говорю особисто, але гадаю, що висловлю думки більшости російської демократії, яка думає про розвязання національного питання на Сході Европи, так як я. Ще з початку війни проголошено гасло самоозначення. Але царське правительство було нездібне розвязати національну справу. В часи першої революції (1905) народи бувшої Росії не ставили питання в такій площині, як тепер. Тоді не повставало питання про організацію самостійних держав. Навіть такі народи, як польський, стояли на ґрунті співжиття з Росією — на ґрунті Федерації. Тільки тодішня неуміла політика царського уряду розвинула пізніщі відосередні стремління, які бачимо тепер. Частина московської демократії (особливо демократії соціялістичної) виразно заняла в національним питанню становище Федерації, і вже в самому початку революції Тимчасовий Уряд проголосив цей принцип.

Та сами заяви, розуміється, не могли задовольнити національних бажань нарадів бувшої Росії. Але порукою тому, що заяви російської демократії були щирі служать деякі конкретні, законодавчого характеру, розширення автономії Фінляндії, самоуправа Естонії і, Латвії, які породжені були Тимчасовим Урядом. Тимчасовий Уряд не був компетентний вирішати національні проблеми, а чекав волі народів, висловленої на установних зборах. Крім того і в окремих народів не було відповідних органів, уповноважених вирішувати ту чи инчу форму державного будівництва. Через це все російська революція не змогла вирішити національного питання, а дальший розвиток подій припинив працю Тимчасового Уряду. Таким чином до розпаду Росії спричинилася не стільки централістична політика Тимчасового Уряду, скільки неуспіх самої революції. З другого боку большевики проголосили гасло самоопреділення народів, котре відповідало бажанням народів бувшої Росії. Тим вони створили серед бувших поневолених народів такий психольоґічний ґрунт, який поміг їм запанувати в Росії. **Але большевики в форму самоозначення вкладали зовсім инчий зміст, ніж поневолені народи.** І ця невідповідність змісту до форми знов викликала відосередні стремління народів, серед яких зміцнила воля до державної незалежности. При вирішенню справ Сходу Европи треба мати на увазі, що будова старої Росії відбувалась не тільки шляхом завойовань, а й обєднання нашій, котрі в боротьбі за істнування, керуючись інстинктом самоохорони, пішли під захист Росії, в бік найменшої небезпеки. І не помилились! **Бо стара самодержавна Росія навіть незадатна була їх засімілювати.**

І тепер перед небезпекою опинитися в положенню колишній для західно европейського капіталу, всі народи Сходу Европи, а може Евразії,*) повинні в якийсь спосіб обєднатися але ні в якім разі не з примусу. Всі кола російської демократії визнають вже необхідність перебудови Росії на федеративних підставах. Але механічного обєднання, про яке думають монархісти, говорячи навіть про автономію „окраїни" не повинно бути. Федерація можлива лише, як вияв свобідної волі націй, без примусу з боку.

Подумає дехто, чи не є ці заяви демократії тільки тактичним кроком, бо, як бачимо, говорять про автономії навіть монархісти. Чи не є це заяви, які, легко сказані, будуть легко й забуті. **Дійсно небезпека підведення під фірмою федерації єсть.** Але тому треба протиставити і здійснити виразно зазначене право на самоозначення.

На користь обєднання говорити не тільки історичні та племенні інтереси, а головно економічні інтереси, центром яких як і басейном нової, будучої культури буде **Тихий Океан і Сибір.** Боротьба за вільні простори Сибіру наповнити-ме всю історичну історію державів і народів, які оточують Тихий Океан. Там будуть перехрещуватися інтереси великих держав: Америки, Японії, Китаю і ин. Слаб. Слабий розвиток промислу серед народів Сходу не зможе стати проти економічної, капіталістичної інтервенції, подібної до вмішування Антанти в справі Польщі, від самостійности якої залишилася тільки назва. В цілях міждержавних конфліктів і постійного тертя на території б. Росії (війни, митні перешкоди) треба шукати нових форм обєднання, може навіть таких, яких сучасне правознавство не передбачає. Тут відкрите чисте поле для нової державної творчости.

На користь обєднання окремих частин у свобідну федерацію промовляє і широка можливість приложення своїх сил на широких просторах б. Росії поза межами своїх національних кордонів. Ми мусимо всі прагнути до обєднання, бо це є цілі людства, тенденції з кого ми спостерігаємо навіть в буржуазно-націоналістичному світі, а саме в шуканні вищих форм міждержавного обєднання, напр. ріжні конгреси, міжнародні трибунали, ліґа націй і т. и. А суверенність іменно ставить межі як для національної так і для індивідуальної волі народів з метою здійснення вищих форм співжиття народів, одною з яких єсть федерація. **Бо ім цего всего варто поступиться формальною самостійністю.** Варто боятьси не федерації з Росією, а її сепаратизму, окремішности, які загрожують тим, що величезні простори Сибіру опиняться в монопольному користуванні самої Великої Росії.

У вільній федерації Сходу Европи, а може Евразії, ми бачимо розвязання національної проблеми Сходу Европи.

Шлях до федерації ми вбачаємо не в законодатному акті, а в свобідній договорній згоді, яка може бути встановлена кожним народом через свої власні Установчі Збори, або плебісцитом тих народів, які або вже уконстатувалися, як окремі держави, або виразно і вільно виявляють волю до самостійного життя.

М. Шаповал (б. міністр зем. спр. У. Н. Р. за Директорії в Київі, у. с.-р.) говорив так:

При спробах порішення Східно-европейських проблем борються два рішучі принципи: право народів на самоозначення, (поневоленими народами) і повяття про Росію, як орґанічну єдність; захищають його тільки Росіяни всіх ідеольоґічних груп (се так звана „орґанічна територія", котра не має нічого спільного з орґанічною теорією в соціольоґії, а є своєрідним плодом російського великодержавного (імперіялістичного) думання.

М. Ю. Шаповал відкидає теорію орґанічної єдности бувшої Росії насамперед з історичної точки погляду, **бо Росія творилась тільки війнами,** які з 16 віку повели Москалі завоювавши Сибір і всі инші народи. Хоч Україна й Грузія прилучились до Росії по договору, як самостійні держави, **але їх свободу Росія знищила насильно,** так що їх треба вважати за завойовані. Велике враження роблять подані факти, що за 200 літ, 17—18 ст., Росія мала мирних 71 і дві третих років, а воєнних 128 і одну третю років, причім, 33 війни зовнішніх і 2 внутрішніх, на своїй території тільки 6 війн, а инші на чужій. З 128 і одна трета років війни 101 років (22 війни) припадає за здобуття чужих територій!

Ніякого „орґанізму" нема в цьому, бо такі орґанізми, зявляються і зникають. Бувша Росія не є орґанізмом з погляду соціяльно-економічного, географічного, стратеґічного, комунікаційного і культурного. „Орґанічна теорія" витворена російськими царями, бюрократами й поміщиками і підхоплена навіть соціялістами і комуністами. Російська культурна свідомість трьох головних рас (ідея третього Риму, культурний месіянізм, орґанічна теорія, і комунізм), є по суті ідеольоґією великодержавництва (імперіялізму) російського.

Змістом цієї ідеольоґії є бажання визискувати чужі народи, їх природні добра, їх працю і силу для мілітарного вжитку, для експорту російської інтелігенції з метою денаціоналізації народів і поширення цієї експльоататорської експанзії на всі більші простори з метою визиску, ограження всіх користей, які докладчик називає кольоніяльною рентою. Проти цієї ідеольоґії завойовництва і визиску повстає принцип самоозначення (визволення) народі і права їх, творити свої держави.

Конкретним змістом цього принципу є визволення людини і її праці від визиску, а тому він є культурним, поступовим принципом людської історії.

Народи б. Росії стали до боротьби за визволення і з цього шляху не звернуть, доки не досягнуть мети: орґанізації своїх незалежних від Росії держав. Без переведення в життя принципу самостійности, визволення народів неможливе. Квітовий суспільно-господарський розвиток, а особливо зріст гуртости населення веде народи до зближення. Воно не минуче. Докладчик, як соціяліст революціонер подільює федералістичний ідеал Драгоманова, але думає, що здійснення федерацій і конфедерацій взагалі можливе тільки між самостійними народами. До Східньо-европейської (а не російської) федерації народи можуть прийти **тільки через базу самостійности** і по своїй власній волі, коли переконаються, що федерація не загрожує їм національною неволею.

Теорія „орґанічної" єдности Росії се фікція. Тому Україна, Білорусь, козацькі, кавказькі, надбалтійські, Сибір і инші республіки повинні стати самостійними цілком. Питання федерації вони рішать тоді, коли це буде їм потрібно.

Східно-Европейське питання є не російським, а справою народів Східної Европи. Проблема Великої Росії є фактично проблемою Великоросії, тому форму співжиття на Сході Европи рішають народи по згоді. До цього треба стремити. Спільний інтерес аграрних народів у боротьбі проти західньо-европейського імперіялізму. Коли Росія відмовиться від великодержавництва, вона може стати членом вільної спілки народів Східної Европи і другом України, бо тільки самостійна Україна може бути другом і братом Росії; поневолена-ж вона обовязково буде ворогом, а ворог, невільник, раб, не має підстав симпатизувати. При першій нагоді Україна зрадить і зруйнує Росію. Це правда невольника. Коли Росія зрозуміє це, то вибере друга Україну самостійну, а Україна лише Росії-другови віддасть свою **першу любов.** Тоді в Союзі вільних народів Східна Европа протистане проти всяких імперіялізмів, як носитель вищого типу життя й культури...

На тім дискусію покищо перервано. Але вже з неї ясно видно дві річи: 1) Що представники російського способу думання мало навчилися з розбиття Росії, 2) що українські діячі напрямку, якого представником єсть д. Микита Шаповал, хоч навчилися більше, але ще можуть говорити про „першу любов", яку Україна може дати комунебудь зі своїх сусідів...

Річ ясна, що спосіб думання й почування д. Гуревича, б. міністра Уфимської Директорії (не треба її мішати з Директорією У. Н. Р.!) — в своїй ґанебній завойовницькій (імперіялістичній), хоч п. міністер старається закрити це ріжними гарними теоріями. Він старається переконати представників і провідників инших народів. Росії, що суверенність (повна незалежність) їх національних держав булаб — обмеженням (!) волі тих народів! Інакшими словами — пробує переконати бувших невольників, що кайдани це „властиво" добра річ: мовляв з кайданами на ногах не будеш за скоро бігати й не поломиш собі ніг... А ще крім того дістанеш смачний шматок на Сибірі і т. п.

На загал слушно відповідав йому д. Шаповал. Але і з його відповіди видно, що він щойно вступив на послідний щлях думки про національну державу. Він іще думає, що яка не будь державна нація, яка панувала над иншими, може взагалі „вибирати" напрям своєї дальшої політики. Тимчасом так абсолютно не єсть. Кожда пануюча нація без виїмку жде на найменшу нагоду, щоби знов загарбати й поневолити землю тих народів, над якими вона вже раз панувала. Вона жде на сприятну хвилю не раз сотки літ. **Вона не боїться свого грабіжницького замислу навіть тоді, коли сама попадає в чужу неволю.** Ніякий погром, ніяке нещастя не навчить пануючої нації ніколи — зректися **щиро** того, що вона раз посідала. Це закон природи такої самої сили й незмінности як фізичний закон, що наказує плисти воді згори на долину а не навпаки.

Що воно єсть так а не інакше, на це маємо в історії й сучасности безліч доказів (а ой одного проти цего!). І так наша сусідка Польща, що сама довгі роки волочила кайдани в російській тюрмі, не забула того, що колись посідала чужі землі на сході. І як тільки лучилася їй сприяюча хвиля, вона зараз кинулася на схід, щоби знов поневолювати ті самі народи. Кинулася на грабіж, хоч у своїм нутрі вона тяжко хора! Чиж можна думати, що в Польщі немає розумних політиків, які бачать усю небезпеку такого поведення? Ні! Там є розумні політики, які ясно бачать, що з того може вийти. Але вони **не всилі** зломити природний закон таксамо, як ніхто не всилі приневолити ріку, щоби вона плила від уста до жерел, а не навпаки.

Зовсім подібну появу бачили ми й у російській душі — бачили власними очима. Коли Денікін (який уважав большевиків смертельними ворогами Росії) вирушив на завойовання Росії, то хоч уже почали на нього натискати большевики, він — передовсім роздавив **українську армію** (яка також боролась проти большевиків). І сам скоробчо потім був роздавлений. Він очевидно також ділав по природному законови нації — й не міг інакше діяти. Сей момент, у якім появився дух російської нації, хоч як він коротко трівав, вчить ясно того самого, чого, вчить нас польський відродженний імперіялізм.

Правда, є народи, які були завойовницькі, а тепер перестали ними бути. До таких народів належать нпр. **Шведи.** Одначе те, що вони успокоїлися, тільки підтверджує правдивість закона, який я вище представив: успокоїлися Шведи не під впливом оферованої їм першої, чи другої любови, — тільки тоді, коли **зломано** їх силу й завойовницьку грабіжність. І не скорше успокоїлися старий Рим і стара Греція, старий Єгипет і стара Ассирія, старий Вавилон і старий завойовницький Китай і стара Туреччина. На це, щоби всі ті завойовницькі держави успокоїлися, мусіли нарости нові сили у їх сусідів, які зломили їх розмах, зломили основно й на завше. А щоби такі сили у нас наросли, на це треба м. и. того, щоби провідники поневолених народів мали свої погляди на невмолимі закони господарського й політичного відношення народу до народу. Бо хто раз повірить у можність першої чи другої любови, той послідовно піде на уступки. І наперед поступиться „формальною самостійністю" (як радить зробити Гуревич), а в слід за тим уже **мусіти-ме** поступатися також фактичною самостійністю, — схоче чи не схоче. А кінець буде найевно такий, що по ріжних експерімєнтах стане невольником у власній хаті. **Проти цеї страшної долі є тільки оден спосіб: безоглядна боротьба з безумним винищуванням наїзників на своїй землі та зі зломаннєм їх сили в їх власнім нутрі.** Це і тільки це мусить бути **ідеалом** поневолених народів. Інакше вони все будуть поневолені.

Др. Осип Назарук.

ПАРОПЛАВИ „БРАБАНТІЯ" І „ЛІМБУРҐІЯ".

Американська Корабельна й Торговельна Корпорація (The American Ship & Commerce Corporation), якої головою є В. А. Гарріман, оповістила нині, що вона закупила від компанії „Роял Голланд Ллойд" два знані пасажирські пароплави, „Брабантія" і „Лімбурґія", з яких кождий має по 20.000 тон місточи. Оба ці пароплави передається сейчас під американський прапор і вони курсувати-муть на Північнім Атлянтику. Назви їх будуть змінені і се оповіститься пізнійше.

„Брабантія" і „Лімбурґія" були побудовані в Нікчвнні, для лінії „Гамбург-Американ". Коли їх построювано, саме тоді вибухла війна. З тої причини їх будова була здержана, а кінчено її щойно в 1920 році. Ще заки вони були викінчені, продано їх компанії „Роял Голланд Ллойд", під стягом якої вони розпочали свою службу.

„Роял Голланд Ллойд" оперувала тими пароплавами між портами европейськими і Полудневою Америкою. Недавно тому компанія Гаррімана закупила оба названі корабелі для американської куцецької маринарки.

Американська Корабельна й Торговельна Корпорація приспособила оба ті пароплави до ожиду подорожних по Північнім Атлянтику і поробила всякі можливі вигоди для пасажирів.

Вони під загальним оглядом є подібні до инших пароплавів, що ходять трохи в подробицях. „Брабантія" є 596 стіп довга, 72.3 стіп широка і 40.2 стіп глибока; „Лімбурґія" має 592 стіп довжини, 72.3 стіп ширини і 39.7 стіп глибокости. Оба пароплави є опалювані нафтою, мають по три шруби і по 17.5 вузлів швидкости. На них поміститься около 400 пасажирів першої кляси, 260 другої кляси і 900 третої кляси.

Вони курсувати-муть поміж Ню Йорком і Гамбургом, а будуть задержуватися в Канадових портах французьких і англійських. На них повіяти-ме домовий стяг Злучених Американських Ліній.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА"

НА УКРАЇНУ

Зимові знижені ціни вже увійшли.
Прямі получення до всіх портів України. Добрий харч і подостатком. Осібні кімнати. Обширні місця на деку
Всякі вигоди новітних кораблів

RED STAR LINE

Кораблі відїзджають кождо... З Ню Йорк до Плимавт, Шербоpг і Антвер:

Finland ..... Jan. 7
Kroonland ..... Jan. 21
Zeeland ..... Jan. 28

Стає в Галіфакс їдучи з Европи і до Европи.

З Ню Йорку до Віго, Гамбургу і Данциґу:

Samland ..... Jan. 19

AMERICAN LINE

З Ню Йорку до Плимавт, Шербоpг, Брукcбуттеа і Гамбурґ:

Minnekahda ..... Jan. 26
Mongolia ..... Feb. 23

Всіма дорогами до Польщі.

З Ню Йорку до Гамбурґу:

Haverford ..... Feb. 9

Стає в Queenstown їдучи до Европи.

WHITE STAR LINE

З Ню Йорку до Шербоpг і Саутемптон:

Olympic ..... Feb. 18
Adriatic ..... Feb. 18

INTERNATIONAL MERCANTILE MARINE CO.,
власник 120 кораблів, спроможности 1,300,000 тон.

9 Broadway, New York City, або місцевих агентів.

ЧИ Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТИ ВІДДІЛ У. Н. СОЮЗА

НАЙБІЛЬШОЇ І НАЙСОЛІДНІШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБІТНИЧОЇ?

ЯК НЕМА, ТО КОЖДИЙ СВІДОМИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН ПОСТАРАТИСЯ, ЩОБИ ЗАСНУВАТИ ЙОГО. ДО ЗАСНОВАННЯ НОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗА, ПОТРЕБА НА ПОЧАТКУ НЕ МЕНШЕ ЯК 6 НОВИХ ЧЛЕНІВ.

ПО БЛИСШІ ІНФОРМАЦІЇ ТРЕБА ЗГОЛОШУВАТИСЯ ЛИСТОВНО НА АДРЕСУ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА:

I. KASHTANIUK,
P. O. Box 76, Jersey City, N. J.

*) Се в публістиці розмірно новий політичний термін на означенне европейських і азійських країв, які мають спільні інтереси. — О. Н.

ЧАСОПИСЬ „УКРАЇНСЬКА ТРИБУНА" У ВАРШАВІ ВИХОДИТЬ ДАЛЬШЕ.

Недавно подали ми були вістку з Европи, що дневник „Українська Трибуна", який від 7 місяців виходить у Варшаві, перестав виходити.

Опісля дізнались ми з дальших чисел „Української Трибуни", що вона не перестає виходити але буде виходити дальше.

Редакція „Української Трибуни" пояснює, що продовжує видавництво на громадне домаганне читачів. І се дійсно правда, бо з виказів жертв, які стали плисти на пресовий фонд „Української Трибуни", видно, що читачі сеї української газети на чужині занепокоились небезпекою її упадку і поспішили їй щедримі як на тамошні відносини, жертвами на підпомогу. Кромі того часопись одержала позичку від богатших Українців і знова якийсь час може удержатись.

Се втішить кождого Українця, бо ми знаємо, що нині наші земляки з України і Галичини — се в Польщі вязні, а в других краях збігці. Їх десятки тисяч **і одинока між ними сполука — се українська газета.**

Ляшня заборонила українські газети на українській землі, в Галичині, в Холмщині і на Волині, отже добре, що бодай в Польщі, виходить українська газета ,яка виручує ту велику потребу єднання духового Українців у тяжку годину.

В дечому ми не годимося з політиком „Української Трибуни", особливо, як вона часом прихильно ставиться до політики Петлюри, — але загалом треба признати, що вона **держить український національний** фронт; виступає проти польської політики в Галичині, на Волині і Холмщині та приязно ставиться до визвольних змагань тих західних країв України. Кромі того треба признати, що „Українська Трибуна" є старанно редагована і дуже богато подає ріжнородного змісту. Мова газети також чиста і старанна. Редагують її Дніпринці, але вони все мають щирі симпатії для Галичан.

Прикро Українцям хиба тільки се, що українська газета мусить виходити в столиці такої Польщі, але се тільки хвилеве явище. По упадку московського ярма на сході України і лицького на заході се зміниться і українські газети не будуть виходити на чужині, а особливо в такій Польщі, але на рідній землі.

З уваги на те ми вважаємо, що українська громада тепер повинна до сеї газети поставитись прихильно.

Редакція „Української Трибуни" помістила **поклик до американських і канадійських Українців,** щоби помогли її підтримувати в потребі.

Ми гадаємо, що вони повинні се зробити. Тим більше, що се можуть зробити **без ніякої жертви зі своєї сторони.** Вистарчить лише, аби американські і канадійські Українці стали передплатниками сеї газети. На місяць передплата виносить 1 доляр. За сей доляр читач дістане з Европи 26 чисел української газети, яка подає відомости з усіх українських земель, також з Галичини, і має богато визначних співробітників і кореспондентів. Значить **ніхто не дає одного доляра ані даром або беззворотно, бо за свого доляра дістає добрий товар.**

Люди повинні читати не тільки одну газету, але більше, аби виробити собі всесторонні погляди про ріжні справи. Особливо такі газети повинні люди читати, де нема злоби, ненависти, зависти, мстивости, злости, пімсти і всяких „засад" нищення і руйнування, як то буває в большевицьких і напів большевицьких газетах в Америці, бо читачеви нема жадного ніхіна начитуватись щодня тисячі людської злоби, злости і лайки. Такі „засади" є причасні хорим і пяним людям, а що за сенс читати чапленних хорих і пяних людий? Їх вимінають або дають до шпиталів, але не беруть до товариства на учителів і вождів.

Одначе, як в газеті пишуть люди із здоровим умом і з метою доброю, з метою будови, а не руйнації, то хотяйби ми з ними не годились, можемо їх газету читати і мати з неї користь.

Така гадка принялася в других культурних народів і тому слід би й Українцям пійти сим шляхом.

• • •

Отсе подаємо кілька слів з поклику „Української Трибуни" до американських Українців:

Дуже важко нам своїми власними силами підтримати рідну часопись, і гадаємо, що за нашими американськими друзями є в цій справі певний громадський обовязок. Коли всі ми є дійсними прибічниками спільного й дружнього національного фронту, то треба нам це виявити не лише словом, але й ділом. Оскільки може, еміґранська преса служить всьому українству, — так уже українство мусить її й підтримувати. Що торкається американської преси, то чи може вона, запевнюючи свої сторінки нашим матеріялом, байдуже ставитись до нашого дальшого істнування? Коли ми користі для неї, то чи не є її обовязком, а разом з тим і певним інтересом, бути корисною й нам? Адже платить вона ріжним інформаційним аґенціям, а чи має вона від тих аґенцій стільки користи, як від европейських еміґранських часописць?

З щирим захопленням ми читали, як чутливо реставилась американська еміґрація до закличку уряду З. У. Р. (уряду д-ра Петрушевича) про позичку і як швидко зібрала кольканадцять на наш тутешний маштаб, суму. А чиж преса не є першорядньою громадською і, коли хочете, то й національно-державною справою?

Наприкінці не можемо не згадати ще одного факта. Українське суспільство в Америці, а зокрема в Канаді, складається не з самих Галичан. Вони читають „Українську Трибуну" коли не безпосередньо, то в численних передруках всіх американських часописць. Дозволимо собі запитати цих читачів і їх, чи відомо їм, в яких невимовно важких умовах істнує та газета, що постачає їм стільки відомостей про рідний край, про рідну справу? Хай знають вони, що ця газета може істнувати лише за їхньою підпомогою і хай не відкладають своєї посильної допомоги на довгий час. Кожда сотня доларів складає можливість на газети проіснувати зайвий тиждень, а тисяча доларів — це буджет газети на два місяці.

Маємо надію, що наші американські читачі зроблять з цього відповідні висновки і наших же американських колеґ ми просимо не відмовитись передрукувати в своїх часописях цю нашу статтю, або познайомити своїх читачів з її змістом.

ВРАЖІННЯ З ПОДОРОЖІ ПО ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНУ.

У середу 30 падолиста м. р. відбулись чергові сходини Української Громади в Берліні на яких численні гості малу годину вислухати цікавий доклад д-ра Сімовича. Власне це не був систематичний доклад, як вже зпочатку його зазначив сам промовець, а тільки балачка, збудована на особистих спостереженнях що переїздом побував у Галичині і довший час на Буковині і який крім власних спостережень мав нагоду поінформуватись від тамошніх людий. Зустріч з Волинянками та з Холмщаками також дала йому можливість довідатись і про положенне на цій частині Наддніпрянської України.

Щодо Галичини то для людини, яка не бачила її вже 7 літ, бе в очі назверхня польськість: українські написи усунено; мову українську висміюють; по адресі Українців навіть у вагонах зелізниць можна почути лайку, яка не минає й колишнього уряду Західної України. Самі Поляки роблять ріжницю між Галичанами, яких інакше не величають, як гайдамаками, і Наддніпрянцями, що сидять по таборах, які мають за людий культурних. Згадуючи про повстанне хвалять „уряд", який післав людий за Збруч...

Атмосфера в Галичині дуже важка Шпіонажа, провокація, тому обережність, потаємність, замовчуванне думок кидаються у вічі. Всі так мовити, прикусили язика.

Не дивлячись на се, у Львові приємно вражає, що культура українська не зникла, а навіть побільшується. Навіть поділ на приватних шкіл і курсів в околиці по маленьких місточках, які відвідують дуже інтензивно дітьми, що день-у-день їздять до шкіл навіть зелізницею.

Чим далі на схід, тим настрій гірший, бо більш утисків, провокації; більш скупчено військ. Культурне життє тут ледви помітно. В Тернополі, який сим життєм не живе вже з 1914. р., воно ніяк не може стати на ноги. Просвіти сплять. Культурних робітників на село не пускають і коли нема місцевих робітників, то навіть читальні не зустрінеш на селі. Більш жвавійше йде робота драматичних товариств під проводом студентів. На вистави нарід йде навалом.

Село назверх з національного боку держиться дуже гарно. Чужинців, так званих Мазурів, що одержують через банк землю, селяни зустрічають непривітливо і до своїх громад не приймають.

Відношенне до большевиків після їх візити змінилося з симпатичного на вороже. Свою ворожість викликали вони своєю господаркою і настановленем комісарами людий зі сторони. І хоч селяни навчилися співати інтернаціонал, але візита большевиків ослабила трохи ненависть до Польщі, про всю політику якої всі думають одно:

— Так довго не може бути; мусить змінитися і хоч як погано, але якось то буде.

Віра в красшу будучину Галичини не вмерла.

На Буковині справа виглядає гірше і єсть сторона, як висловився промовець: „Богом людьми забута". Тут протиснів поважнійший, який поставався про те, що вже з першої стації єсть частина України, робить вражінне не славянської, а румунської землі. Румуни завдяки невмінню Українців наладити якийсь порядок в часи австрійської революції і тодішньої анархії захватили Буковину в свої руки, навіть ту частину, яку спочатку віддавали Українцям, що не вміли її взяти, й почали господарювати по свому, запевняючи населенне, що воно ніхто інший як українізовані румунські люди. Проти Українців вони повели політику інакшу ніж Поляки. Всім, хто хотів їхати чи на Велику чи на Наддністрянську Україну, вони дали навіть даремні поїзди; а потім зачинили кордон; решту інтеліґенції стероризували так, що вона й тепер абсолютно нічим не цікавиться. У селах — стан ділоги і до села не можна виїхати без дозволу. Ніякої української орґанізації, що могла би обєднати інтеліґенцію, не має й том увсе залежить від румунської влади, яка не переміниться з Українцями і згубити службу діло просте. Школа — се перце, на що звернули Румуни увагу після свого захвату Буковини. Майже всі школи зрумунізовані, а вчителів Українців примушено вчити румунську мову. Про якесь право Українцям балакати не приходиться, бо, кажуть Румуни: „Ми маємо силу, а проти сили нічого не зробиш". До того ще й свої Українці допомагають ставлячи особисті інтереси на перше місце, й до всього підходячи з такого боку: „А що мені з того буде?" Але деякі факти в життю економічнім і в области відживаючої кооперації говорить за те, що безнадійність тимчасова.

ЗАЧНІТЬ КУПУВАТИ ТЕПЕР

MAGNOLIA

і

STAR MILK

ЩАДІТЬ ПРЕМІЙОВІ КАРТКИ НА ЦІННІ ПРЕМІЇ.

Пішліть на котру небудь адресу на противній стороні премійової картки по ілюстровану премійову лісту.

„Виплатиться щадити премійові картки".

ДР. МИКОЛА А, ВОСТРОСАБЛІН

РУСЬКИЙ КРАЙОВИЙ ЛІКАР.

Приймає велику і довголітну практику як як хірург і акушер в старім краю і Америці. 7w—

Лічить мущин, женщин і дітий.

Пацієнтів приймає в офісі під ч.

79 Sussex St., Jersey City, N. J.

Урядові години: рано 9—10; 1—2 і 6—8 вечер. в неділі 1—4 пополудни. Рівнож відвідую хорих по домах на телефонічне покликанне в кождім часі. Телефон Montgomery 5562.

ШВЕДСЬКО АМЕРИКАНСЬКА ЛІНІЯ САЛЬУЄ НОВИЙ ПОРТ НАСЛІДКОМ ПОСТІЙНО ЗБІЛЬШАЮЧОГОСЯ ПАСАЖИРСЬКОГО І ФРЕЙТОВОГО ІНТЕРЕСУ.

Популярна Шведсько Американська Лінія перенесла свій порт з доку 95 до доку 97 North River, New York City, при 57-ій улици Вест. Новий порт є два рази більший від старого.

Перший шиф який пристане в новім порті буде S. S. „STOCKHOLM", який приїде до Нью Йорку 22. січня, а відїде з Нью Йорку 31. січня о 12. годині вполудне. Від тепер шифи Шведсько Американської Лінії будуть відїзджати о 12. годині вполудне вместо о 2. годині пополудни.

ЯК УЧИТЕЛЬ УЧИТЬ ДОБРЕ ДІТИ.

Учитель спитався школярів, на що є добрий полинь, а школярі відповіли: що на біль жолудка. А на що є корінь? Аби чистило кров. А на що є драбиночка? А на що ріпак? Школярі відповіли, що на лічення внутрішних слабостий. Котрі рослини суть ще лічні. Школярі відповіли: Без сочистої редьки, борівок, гіркої кори і богато других. Маєте правду — сказав учитель. Збирайте собі їх і мочіть у вині, а се буде помагати Вам в кождій слабости. Школярі так і робили та пересвідчилися, що учитель має правду. Та хтож ще шукати тих рослин, коли вони не ростуть по одним місци тай не кождий пізнасть їх. Відтак по що ішов би їх шукати, коли з них приправляється вже давно знаменитий лік а се Босковоє Личоче Гірке Вино. Спродаєть в кождій аптиці або в кождій лішній ґроссерии. Як що його би там не мали в Вашій околиці, пишіть собі просто до виробляючих: **Bosak Manufacturing Company, Scranton, Pa.** Памятайте, що се є найвисборнійший лік проти жолудкових слабостий, а по-слідовно: поживчоне для цілої підпержки тіла, сили, бистрости і краси тілесної.

ДОПИСІ

КЛІВЛЕНД, О.

Поясненне в справі тутешної української громади.

В числі 299-тім „Свободи" (з 24. грудня 1921 р). в статті „Громада великий чоловік" подано звіт з громад, що зложили гроші на позичку національної оборонни галицького українського правительства, як також виказано громади, котрі дотепер нічим, або дуже малою квотою причинились до сеї позички. До тих послідних зачислено і громаду Клівленд, Огайо.

Я жию в Клівленді, знаю місцеві обставини добре і хочу подати поясненне в справі нашої громади.

У нас позичка поступає добре. Дотепер Клівленд ще звіту з позички не дав. Наша громада ждала на приїзд д-ра Мишуги, котрий загостив до нас дня 25. грудня та промовляв на вічу. Вічу відбулося в порядку і позичка дальше поступає. Дотепер зібрано около $1.700, але ми ще збірки не оголошуємо, доки не дійдемо до поважнійшої суми.

Клівленд стояв завсіди в народнім обовязку на однім з перших місць і я певний, що і сим разом не дасться заистидати. Кампанія на українські бонди ще не покінчена, тож і повного її образу подати не можна.

В тійсамій статті дещо пересолено щодо сили Клівленду. Там сказано ,що Клівленд числить 12.000 Українців. Докладного числа Українців в Клівленді я не можу подати, але в приближенню скажу, що Клівленд в нинішну пору не досягає 6.000 Отже не 12.000, але 6.000, а з того половина таких, котрі або ворожо відносяться до українських бондів, або є нісвідомі і погубилися то в польськім то в російськім народі. Люди, котрі стоять на ґрунті національнім українськім, поділені також і я є певний, що тут теж не більше як 2.000, котрі позичку раді би підперти, та безробітте звязало їм руки і помимо щирої волі богато зробити не є всилі. Але певна річ, що ті люди, щирі Українці, рук не заложили, а роблять що сила, аби Клівленд поставити межи першими громадами щодо українських бондів.

З поважанням,

Філемон Тарнавський.

ДАРОМ ТЕРПЛЯЧИМ НА ПРОПУКЛИНУ

5000 ТЕРПЛЯЧИХ ОДЕРЖИТЬ PIAPAO ДАРОМ НА ПРОБУ. НЕ КОНЕЧНО ОБТЯЖУВАТИ СВОЄ ЖИТЄ НЕВИГІДНИМ ПОЯСОМ РУПТУРНИМ.

Таку благородну оферту зробив сам винахідник сеї чудової методи, діяльної чистости, котра не лише скріпляє утомлені мясні, аби позбути ся остаточно невигідного пояса цілком і то без небезпечних черваті.

Нічого не платить ся.

5000. котрі напишуть, пішле пан Отгарт достеючу сказ:

Piapao без кошту аби Ви цікавились Piapao без кошту, бо се знаєте в власного досьвіду, що пояс на руптуру є лише чистою хитрою фальшивою підпорою перед розпадаючим ся муром, бо пояс не може вгорнути кишки назад, підкріпив лише терплячого здоровлє. По щож довше носити пояс на руптуру. Тут є добре средство, котре можете випробувати для власного здоровлєя і то цілком даром.

Умиває ся в подвійній цілі.

Перше: Першою і найголовнійшою цілю Piapao-Pads є, раз приложене вадно прилягають до ослаблених мясиць, придержують їх так званий Piapao, який має прикмету стягати і котрий з подуженю зі складниками лічничими лицкої маси діває на приспішене круженя крови, підсилує в сей спосіб мясні і приводить їх до правильного стану, сили і елястичности. Тоді доперва, а не скоро, можна надіяти ся уступленя руптури. Друге: Маючи силу, прилягаючу, щоби виробляти зрозаки ся чоловіця, Piapao-Pads оказались важним чинником в утриманню руптури, котрої пояс ен є в силі удержати. Сотки людий старих і молодих являли ся перед урядником уповажненим до відбирани присяги, присягнуло, що Piapao-Pads вилічили їх руптуру цілковито — декотрі з тих руптури були в дуже грізнім стані і дуже старі.

Заєдно ділають в день і в ночи.

Важною прикметою лічена **Piapao-Pads** є, що триває розмірно лише короткий час до осягненя успіху. А-то з сеї причини, що діють є безперервне через 24-годин на добу отже через день і ніч.

Нема недогідности, жадної невигоди і жадного болю. Кождої хвилі, коли спите або працюєте, се знамените средство вельмиліпо впоює в мясні пояс житє і силу, якої то сіли потреба тим мясним черевам, аби удержати внутренности в нутрі черева без штучної вспішної підпори.

Piapao-Pads оправдане.

Правила, на яких Piapao-Pads діяють, єсть дуже прості, а прозорні, коли ґалнете на повнему ілюстрацію і коли перечитаєте слідуюче поясненє:

Piapao-Pad є зроблений з сильного гнучкого матеріялу „Е", котре має прикмету подавати ся до рухів тіла і цілковита вигода в ношенню. Внутрішна його сторона є лишка, подібно як пластер, хоча різниться він від пластеру, що надобітає, аби чоловіце „Е" аступало ся в місця „А" се є побільшений конець, котрий прилягає до ослаблених мясиць і котрий запобігає зсуванню ся Piapao-Pad.

„В" є чоловіце формоване в сей спосіб аби замикало отвір руптури, запобігаючи висуванню ся внутренностий з черева. В чоловіци знаходить ся збірник, в збірник наповнений є ріжом мякко цілющим в прикметах стягаючих. З хвилею, коли ліи отріває ся через тепло тіла, стає течно і витікає тоді з отвору означеного буквою „С" і впливає ся через підкладні отвори в тіло, щоби скріпити мясні і стягнути отвір руптури. Через довгий конець Piapao-Pad, котрий прилягає до бедрової кости, а бедрова кість, будучи твердою частию чоловіка, додає стиню чоловіка, додає Piapao-Pad-ови знаменитої опори.

Спробуйте се на мій конт. Не посилайте грошей. Хочу Вас пересьвідчити своїм власним коштом, що можете побороти руптуру.

Коли утомлені мясні відзискають свою силу і елястичність; коли болячка і небезпечна протрузія згине; коли вражіне „перта в долину" мине цілком; коли спокійно і коли відзискаєте свою силу, животність енерґію і чверстість, і коли Вам вигляд поправить ся під кождим зглядом тад, що навіть Ваші товариші звернуть на се увагу. —

Тоді пишаєтесь, що Ваша руптура є поборена — і будете мені за се щирою вдячні, що я Вас зарадив прийняти сю пілюлю безплатну пробку.

Пишіть нині по сю безплатну пробку. Пересьвідчіть ся особисто о її вартости. Не посилайте жадних грошей, бо пробка не коштує Вас нічого, а може Вам принести цілком здоровлє, котре важить більше, як щире золото. Прийміть безплатну „пробу" нині, а через ціле житє будете задоволені, що скористаєте з сеї оферти. Напишіть кашу, або випишіть сей купон нині, а відворотною почтою одержите вільну пробу. Piapao з книжочкою пана Отгарта, котра подає цілющі руптури, що прежде. Ся книжочка пояснює, в який спосіб ся метода одержала дипльом і нагороду золотий медаль в Римі і першу нагороду в Парижи і кождий тепер задоволений на се страшну недугу показати ся книжочку.

5000 читачів може одержати се безплатне лічене. Пошіт маємо буде великий, аби отже не дізнали заходу пишіть сейчас

Пішліть купон нині до

PIAPAO LABORATORIES, Inc.,
3071 Stuart Bldg., St. Louis, Mo.

По безплатну пробу Piapao і книжочку о рупітурі

Назвиско .....

Адреса .....

Відворотною почтою одержите безплатну пробу Piapao.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. — ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ.

КРОВ ЗА КРОВ

НА ЗАПОРОЖУ.

Оповіданне з другої половини 17-сотих років.

(Продовженне). (14)

— Нас було двіста. До того ще й десять козаків гетьманців. Але сі пересвіри стояли на боці і ані пальцем не кинули в нашій обороні. Відай були в змові з Татарами.

— Отсе послідне збрехав, — промовив Полтавець, — бо ми при сій різні цілком не були. Ми тоді були в таборі Січовиків і про татарський напад нічого не знали. Все проче, що він розповів, то свята правда. Він з сего, Татарами виряжаного відділу московського. Я й пригадую собі його. Але се гірше для него.

— Чому? — спитав Батюк.

— Позвольте перетрусити його торбу. Може на се, що маю сказати, знайду які докази... Се його торба?

— Його, відповіли чабани.

Торба лежала коло звязаного. Полтавець висипав усе, що було в торбі, на траву. Був там кусень солонини, завинений в брудну онучку, кусень хліба, шкіра на підошви і пару инших дрібничок. З сих дрібничок Недоля вибрав і задержав в руці ручку від шаблі, видимо, насильно відломану.

— Не богато знайшлося... тяжко буде доказати се, що про него знаю, — Полтавець воркнув до себе і глянув скоса на Москаля.

Москаль сих слів не чув, але з розчарованого лиця козака зміркував, що сей в торік не знайшов того, чого глядав, а саме незбитих доказів рабунку. Саме в хвили, коли козак зиркнув на него, по його лици промайнула усмішка тріюмфу. В сій хвилині він притис звязані руки до грудий, але зараз опустив їх. Полтавець бачив і сю усмішку його і сер рух рук.

— Не знайшов я незбитого доказу, — промовив козак, — хоч доказом могло би бути й отсе, що в руці Недолі. Ся ручка від шаблі, виложена камінем, безпечно з рабунку. Сама шабля була йому непотрібна. На місце крадіжи не міг її спродати, а скрити так, щоби не задріли ласі на такі річи офіцири, також не міг. Здогадуючися, що головна вартість шаблі в самосадженій ручки, він відломив її. Шаблю викинув, а ручку сховав... Чи я відгадав? — спитав Москаля, оглядаючи ручку.

— Се була моя шабля, вона мені зломилася — відповів Москаль — я не злодій, не рабінник. Я царський салдат.

Батюк взяв ручку. Оглядаючи її, похитував головою і помкомукав.

— Москалику, ти не з дурнями говориш, — промовив. — У мене чимало дорогої збруї, а такої ручки я не то у себе не маю, але й взагалі ще не ачив. Вона, передовсім, виложена грубим коралем. Між камінчиками є не лиш самі туркуси, але і рубіни... і то великі, яких я ще не бачив. Ти вкрав її або у даже великого богача, або з другої руки, у такого злодія як і ти, хоч може в панській одежи.

— Я вам скажу — обізвався Полтавець — чому я шукав у него за доказами рабунку. Цілий похід сего відділу Москалів, котрий ми, на жаль, з гетьманського приказу провадили на людську і нашу власну біду, був походом чисто рабунковим. В кождім селі, через яке ми переходили, при кождім стрічнім хуторі офіцири розпускали половину або й дві третини Москалів на рабунок. Ми козаки не могли проти сего нічо вдіяти, бо нас було тілько десять, а Москалів двіста. На добавок в таких случаях московська команда не позволяла нам з табору виходити. Нас пильнувала часть Москалів, що лишалися в таборі. Було їх все кожа або пятьдесять, отже наш десяток мусів сидіти тихо, хоч серце крівавилося з жалю, що не можемо бідного народу ратувати. Вони і святих церков не пошанували. Жертвою впали всі села по дорозі. Пізнійше, коли оселі вже не були такі густі і самі Москалі вже не знали дальшої дороги, лише мусіли давтися на нас, своїх провідників, ми виминали всі оселі, де можуло би щось потягнути, або зробити якусь шкоду. Так ми вратували решту народу від московського розбою. Всеж таки, ще заки ми увійшли в безлюдний степ, їх вози і торби вже були навантажені нарабованим добром. Все те взяли Татари.

— Лиш отсей виратував ручку від шаблі, — замітив Батюк.

— Але для него то її це маєтом... Признайся... Де і в кого ти потягнув сю шаблю?

— Бігме, се від моєї шаблі! — крикнув Москаль і вдарився в груди.

— А в кишенях нічого не маєш? — спитав його Недоля.

Оден чабан вивернув кишені Москаля, з котрих вилетіла люлька і порожний капшук.

— А за пазухою? — спитав Полтавець.

— За пазухою? — Чейже бачиш, що маю торбу. Як би це мав що спрятати, то сховав би до торби, не лхав за пазуху.

— Торба не цілком безпечна... Твої товариші самі злодії, могли би й тебе обікрасти. За пазухою все безпечнійше... Ану, сюди оден з чабанів! Загляньте за пазуху.

Москаль поблід і притис пястуки до грудий.

— Що ви хочете від мене? Знайшли кусень шаблі, то беріть собі до чорта. Мене пустіть. Не дасте коня, то піду пішки. Лиш не морочте мене більше.

— Як не пустить до пазухи, беріть його силою... роздягніть цілого! — крикнув Полтавець.

(Далі буде).

ПОВІДОМЛЕННЄ.

Сим подається до загального відома, що Екзекутива У. Н. Союза, в увзглядненню численних домагань урядників відділових, з огляду на усталений звичай по відділах У. Н. Союза, в цій порі року приймати нових членів до орґанізації за зменшену ціну вступного, ухвалила, що в місяцях СІЧНИ і ЛЮТИМ 1922 року буде приматися НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО У. Н. СОЮЗА ЗА ОПЛАТОЮ ТІЛЬКО 50 ЦЕНТІВ, ВСТУПНОГО.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА:

ІВАН КАШТАНЮК, гол. рекорд. секретар.

Дано в Джерзи, Сіти, Н. Дж. 28 грудня 1921 р.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА"

ШИФКАРТИ ПОТАНІЛИ О 25 ДОЛЯРІВ.

РОДИЧІ!! Заки відпесетесь до фірм, котрі звернуться Українцям тільки длятого, що мабуть родились на Україні, або до таких, що заборгато обіцюють, удайтесь устно або письмо до знаної Вам від літ ПРАВДИВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НОТАРІЯЛЬНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ, яка находиться у власнім будинку і полагоджує висші згадані справи найтальше, найскорше і під повною ґваранцією.

STARORAEBI SPRAWY
PASZPORTY
KARTY KORABELNI
PERESYLKA TROWIY

T. J. HRYCEY & CO., 329 S. 4TH ST., PHILADELPHIA, PA.

ПОЧТОЮ ТЕЛЕГРАФІЧНО БАНКОВИМ ЧЕКОМ

СКОРО І БЕЗПЕЧНО ПЕРЕСИЛАЄ ГРОШІ ПІСЛЯ ДЕННОГО КУРСУ

BOSAK STATE BANK
Scranton, Pa.

Приймає ощадностеві вклади почавши від одного доляра, а платить процент від дня вложення гроший.

Продає Шифкарти на як найлїпші кораблї, на кожду морську лінію.

Урядово і совісно виготовляє краєві нотаріяльні і правні справи.

У всякій банковій справі пишіть або приходіть до:

BOSAK STATE BANK
Scranton, Pa.

ДАР ЛЮБОВИ

Перша найлїпша, найстарша і найбезпечнїйша фірма в посилках дарів любви на

УКРАЇНУ.

Готові запаковані бакси і пакунки висилається скоро і сумлїнно по можливо найнисшим цінам.

Оплати фрейтові і асекурація до місця призначення.

Спеціяльні уряження для добродійних посилок.

Всі ордери скоро полагоджувані в наших філіях в ПЕТРОГРАДІ, МОСКВІ, РИЗІ, ЛІБАВІ, ВАРШАВІ, РЕВАЛЮ, ДАНЦИГУ, ОДЕСІ.

По дальші інформації пишіть:

AMERICAN MERCHANTS SHIPPING & FORWARDING CO.,
147 — 4th Ave., New York. Warehouse: 157 E. 25th Street
European Representative: Hamburg American Line, Hamburg.

БАЛТИЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ЛІНІЯ

ВПРОСТ БЕЗ ПЕРЕСІДАННЯ З НЮ ЙОРКУ ДО:

ГАМБУРҐ	3 класа	$103.50
ДАНЦІҐ	" "	$106.50
ЛІБАВІ	" "	$110.00

+ 65 податок

ЗНАМЕНИТІ КОРАБЛІ-ДВОЦРУБОВЦІ ВІДПЛИВАЮТЬ

„ЛІТУЄНІЯ" - - - - 1. ЛЮТОГО

„ЕСТОНІЯ" - - - - 22. ЛЮТОГО

Також новий прямо лінія між Лібав — Данціґ — Галіфакс, Канада.

Зареєструйте ваші уповажнення агентів у вашому місті, або BALTIC AMERICAN LINE, INC., Gen'l. Pass. Agents, 9 Broadway, New York City.

ЗЕМЛЯЧЕ!

ХОЧЕШ БУТИ ЩИРИМ УКРАЇНЦЕМ, А Й ОСТАТИ НИМ ТУТ НА ЧУЖИНІ АЖ ДО СМЕРТИ, ТО ЧИТАЙ РІДНІ КНИЖКИ ЯК ОСЬ:

Кобзар Т. Шевченка, Історія України, поезії Ів. Франка, поезії Олеся, поезії Лепкого, Марта Борецька, За сестрою, Своє життя, Наша рідна мова, Захар Беркут, Борці за правду, Сини України, Гетьман Мазепа, про батька Богдана Хмельницького, Запорожська слава, Під одну булаву, Осаул Підкова, Маруся Богуславка, Невольники, Відвдачився, Тарас Бульба і т. п.

Тай дітям нашим треба конечно читати рідні книжки, бо инакше відкуриться вони своїх батьків та своєї Неньки-України.

За рідними книжками належить писати на адресу:

UKRAINIAN PUBLISHING & PRINTING,
30 East 7th Street, - - - New York, N. Y.

AMERICAN BLACK SEA LINE

ПОСПІШНА ПАСАЖИРСЬКА ЛІНІЯ ПІД АМЕРИКАНСЬКОЮ ФЛЯГОЮ З НЮ ЙОРКУ ПРЯМО ДО

ОДЕСИ

ВИГІДНИЙ І СКОРИЙ

S. S. ACROPOLIS відїде JANUARY 28th

з Піер 34, Brooklyn, N. Y. о 12-ій в полудни.

Найлїпша страва і обслуга.

Голоситись до льокальних агентів або

AMERICAN BLACK SEA LINE,
21-24 STATE STREET,
NEW YORK CITY

Григорій КУНАШЕВСЬКИЙ

ПРЕДСТАВИТЕЛЬ ВСІХ КОРАБЕЛЬНИХ ЛІНІЙ.

Шифкарти на всі найвигіднїйші Кораблї.

Старанна опіка для родин.

Родимці! Бажаєте святкувати в краю надходячі СВЯТА, старайтесь замовити собі місце до відїзду, поки-не число відїзджаючих з кождим днем зростає.

Бажаєте вислати грошову поміч оставшій в краю рідні, висилайте її сейчас, щоб рідня Ваша змогла в час єще на СВЯТА тану отримати.

За всякою порадою повинні відвестись з повним довірєм до знаної Вам старої фірми, где все полагоджується точно і ретельно

G. KUNASHEVSKY, 179 E. 3rd ST., NEW YORK, N. Y.

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА

за місяць грудень 1921 р.

НОВОПРИСТУПИВШІ ВІДДІЛИ:

Братство св. О. Николая в Донора, Па. В. 232. Біло Йосиф, Хома Николай, Хома Марія, Галушка Юлія, Юшук Николай, Кічак Іван, Кічак Евфросина, Кузела Стах, Кінько Кость, Пандрак Іван, Рак Андрій, Рак Зофія, Ріпка Марія, Страхольский Теодор, Сирко Йосиф, Вандальский Йосиф.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Панцар Олекса, Барна Іван. В. 3. Падли Анна. В. 5. Мазурек Олекса. В. 7. Дністрин Анна. В. 8. Гаврилик Николай. В. 9. Ковбін Г. Дмитрій. В. 14. Турський Михайло, Бородайко Матвій, Фабин Розалія, Журавель Іван, Керико Катерина, Бородайко Ів. В. 21. Гарбера Василь. В. 26. Солоденько Григорій. В. 28. Похно Василь. В. 38. Майкович Параска, Андрушко Стефан, Ковальский Іван. В. 39. Варан Юлія. В. 56. Бліщ Андрей, Зень Михайло. В. 58. Круковский Сергій. В. 63. Юрків Дмитро. В. 87. Селевич Михайло, Котанська Магда, Москаль Іван, Ямельский Михайло. В. 90. Надич Іван. В. 98. Демчко Григорій, Гевчук Стефан, Гевчук Анна, Гевчук Марта. В. 101. Крайняк Анастазія. В. 106. Сидорчак Олена. В. 116. Джаман Йосиф. В. 126. Лопушанський Лука. В. 133. Шрамек Ірина, Шрамек Лука. В. 134. Хованець Анна, Панько Параска, Дорош Анастазія. В. 136. Гойсан Стефан. В. 137. Томко Зузя. В. 141. Ворко Анна, Герловська Катерина. В. 142. Атаманець Іван. В. 147. Тихоліз Марія. В. 155. Яремчак Марта. В. 157. Міськик Михайло. В. 161. Багор Марія. В. 170. Чорнобиль Марія. В. 172. Медвідь Наум, Гліва Кароль, Мацюка Петро. В. 177. Франків Анеля, Романюк Юлія, Зарицька Йозефіна. В. 182. Кметь Іван. В. 183. Бруць Михайло, Манько Анд. В. 187. Волович Франко, Крук Йос. В. 206. Косик Ілія, Кучерявка Василь, Соломка Петро. В. 215. Волощук Іван, Гаврилів Вас. В. 217. Скробач Стефан. В. 218. Омелян Михайло, Ясний Йос. В. 228. Хиник Анна. В. 229. Гонич Петро. В. 230. Присташ Катерина, Федорович Ілія, Павелко Марія, Драгуш Вас. В. 235. Андрий Андрей, Фельо Йос. В. 237. Марчишин Теодор, Бакалець Пилип. В. 238. Антонюк Сава. В. 239. Дешовий Іван, Віслоцький Павло. В. 240. Паховка Іван, Паховка Агата. В. 245. Гасій Варвара. В. 254. Кравець Михайло. В. 274. Пірко Розалія, Мирдич Анна, Лінинський Михайло. В. 276. Томашевський Гавриїл, Гриневич Михайло. В. 283. Щербій Марія, Юрдига Анна. В. 288. Грегораш Параска. В. 292. Медвідь Анна. В. 300. Левицький Василь. В. 308. Крутз Франко, Дишко Ник. В. 326. Колодій Богуслава. В. 338. Салак Ева. В. 347. Гнатюк Никола. В. 367. Бузаниець Іван. В. 380. Проців Іван. В. 384. Кушнір Іван. В. 385. Колтик Дмитро, Пікула Пилип, Дюк Пилип. В. 390. Арбушків Никола. В. 400. Шотик Олекса.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 20. Атаманець Дмитро, Сосновський Михайло. В. 43. Когут Онуфр. В. 55. Шпитарський Еміль. В. 59. Лоблинський Стефан, Вигринович Зофія, Вигринович Володимир, Соболинська Катерина, Бялай Матій. В. 61. Цапович Іван, Дзиндзірух Вас. В. 65. Голобовський Теодор. В. 76. Брич Теодор. В. 79. Гаврик Фруська, Гаврик Іван, Орищко Дмитро. В. 91. Подлужний Петро, Крачковський Йосиф, Жулеба Василь. В. 122. Гуртас Іван. В. 135. Штурк Михайло. В. 142. Нагрибецький Антін. В. 146. Бело Василь. В. 151. Шмуль Тацяна, Олесь Марія. В. 163. Мельник Петро, Пітучко Ів. В. 165. Несевич Іван. В. 170. Дубик Іван, Дмитришин Дмитро, Каморовська Катерина. В. 172. Собольсьвич Іван. В. 179. Хрунь Василь. В. 217. Бояновский Стефан, Черезвятий Микола, Микульский Йосафат, Андрусів Михайло, Цимбалість Теодор, Петрів Петро. В. 218. Мазур Теодор, Струк Федор, Ярош Антін, Демчак Михайло. В. 219. Бігун Марія, Благий Іван, Стахура Гаврило. В. 235. Невойда Олекса, Андриц Юрій, Богаченько Іван, Бобак Дмитро, Невойда Василь. В. 239. Шкодовський Максиміян, Березайлик. В. 248. Кобилянський Йосиф, Кобилянський Федорій. В. 250. Каня Войцех, Каня Марія. В. 276. Коваліх Прокоп. В. 283. Лотоцький Володимир. В. 300. Пентюк Михайло. В. 316. Камчар Іван. В. 336. Ільків Іван, Телеп Петро, Васюник Онуфрій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 5. Олійник Павло. В. 25. Лотоцький Володимир. В. 30. Ленько Йосиф, Ленько Іван. В. 33. Чапліньска Марія. В. 53. Мончко Андрей, Пук Александер, Пук Григорій. В. 57. Рикочій Петро. В. 87. Максимик Теодор, Максимик Розалія. В. 98. Касіян Мартин. В. 106. Сенів Данило. В. 120. Грошко Павло, Лазенга Анна. В. 126. Дідів Григорій, Богонос Михайло, Проців Іван. В. 150. Ярославський Андрей. В. 170. Швед Михайло. В. 176. Насіньник Катерина. В. 197. Мусяда Іван, Мусяда Марія. В. 237. Гаплак Ан... В. 239. Ступницький Леон. В. 247. Бриган Іван. В. 276. Мицо Іван. В. 276. Іваничук Іван. В. 282. Лесюк Іван. В. 316. Мороз Павло, Лучишин Михайло, Турчин Никола. В. 320. Західний Теодор. В. 332. Лукасевич Марія. В. 336. Стангритчук Антін.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЇ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 7. Ноїа Павло. В. 15. Мудрий Іван. В. 44. Лифович Марія. В. 48. Лабуда Павло, Лабуда Василь. В. 55. Ніповська Анна. В. 63. Луковский Йосиф, Дрісколь Йосиф. В. 68. Кріль Петро. В. 66. Гратовіч Іван. В. 70. Яськовський Валентин, Медвідь Семен, Куц Стефан. В. 74. Пасечка Григорій, Галько Теодор, Фурик Юрій, Рудий Матій, Шпикарек Проков, Тужте Іван, Краєвський Никола. В. 75. Гураль Василь. В. 76. Ілько Анастазія, Дідух Козьма, Кульба Василь, Маришук Кузьма. В. 81. Бавровский Мартин. В. 83. Балабан Марія. В. 85. Вісіцка Іван. В. 103. Греш Іван. В. 105. Костик Мих., Костик Юлія. В. 106. Стовпець Петро. В. 112. Старанська Нелагія, Петрівська Марія. В. 119. Літпіло Марія. В. 132. Гезовик Стефан. В. 135. Ставна Марія. В. 136. Ваврин Михайло. В. 139. Паславський Антін. В. 144. Жабська Марія, Жабський Людвік. В. 147. Біленький Іван, Турчин Дм. В. 149. Стадник Елисавета. В. 157. Гайдук Олекса. В. 164. Джок Василь. В. 192. Бундик Михайло, Бундик Катерина. В. 213. Смарж Михайло, Фединин Микола. В. 217. Муха Теодор, Чапранський Кость, Щегельский Петро. В. 218. Гіль Семко, Літпіло Іван. В. 220. Сич Іван, Пись Григорій. В. 223. Мельник Дмитро, Шпайлик Анна, Шпайлик Ізидор. В. 235. Крупяник Онуфрій. В. 238. Гриценько Лука. В. 243. Приступляк Б. Петро. В. 245. Терлецький Іван. В. 248. Сивозяк Никола, Кобилянський Михайло, Гевчук Василь. В. 254. Олексі Валтер. В. 258. Карпа Федор. В. 273. Попіз Микита. В. 274. Лисейко Андрей, Сливка Дмитро, Сисин Михайло. В. 276. Мельник Онуфрій. В. 300. Гевало Василь. В. 316. Заболський Лука. В. 318. Андрушин Фрозина. В. 338. Піх Антін. В. 354. Кутко Василь. В. 355. о. Гундак Іван. В. 370. Дукун Стефан. В. 381. Бірва Стефан. В. 384. Славута Григорій, Довбуш Дмитро. В. 385. Мамчук Теодор. В. 402. Новицький Адам.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ КАРТИ (ЛИСТИ).

В. 2. о. Хомин Дмитро. В. 7. Кривошій Клим. В. 14. Боский Ігнац, Речук Йосиф. В. 20. Ногаш Ксенія. В. 27. Сліпкий Павло. В. 42. Лукасевич Мариян. В. 48. Леньо Іван, Леньо Йосиф. В. 58. Насіньник Катерина. В. 83. Британ Іван. В. 100. Морозович Михайло, Морозович Анастазія. В. 121. Кравець Іван, Сохан Йосиф. В. 142. Ощипко Никола. В. 160. Мицо Іван. В. 165. Чапліньска Марія. В. 179. Гатлан Андрей. В. 200. Швед Михайло. В. 237. Ступницький Леон. В. 283. Лотоцький Володимир. В. 288. Вавришко Алексій, Вавришко Марія. В. 300. Яростовський Андрей. В. 316. Боднар Григорій. В. 338. Максимик Теодор, Максимик Розалія. В. 364. Бусько Никола, Бусько Катерина. В. 388. Дацїв Михайло, Гачак Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛИ.

В. 7. Царик Петро, Лазор Андрей. В. 13. Сляк Данис. В. 70. Бігуняк Олена. В. 98. Крестинич Семан. В. 106. Грицко Ілія. В. 186. Нога Анна. В. 344. Козевич Семан. В. 367. Багрій Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЇ:

В місяци падолисті 1921 р. було в У. Н. С. повнодітних членів 11.716
В місяци грудни 1921 р. принято повних членів 127
В місяци грудни 1921 р. принято наново членів 64
В місяци грудни 1921 р. принято з переступними листами 35
В місяци грудни 1921 р. прийшло з інших кас посмертного 9
Разом 11.951
В місяци грудни 1921 р. суспендовано членів 86
В місяци грудни 1921 р. взяли переступні листи 32
В місяци грудни 1921 р. відійшло до інших кас посмерт. .. 9
В місяци грудни 1921 померло... 9
Разом 136
В місяци грудни 1921 р. У. Н. С. мав повнолітних членів 11.815

ЗІСТАВЛЕННЇ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕНЯ:

В клясі D на $100 5
В клясі A на $250 268
В клясі AA на $500 ..... 3.950
В клясі B на $750 365
В клясі C на $1000 ..... 7.101
В клясі BB на $1500 118
В клясі CC на $2000 10
Разом 11.815

ЗІСТАВЛЕННЇ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ У. Н. СОЮЗА

за місяць грудень 1921.

З кінцем місяця падолиста 1921 р. було молодечих членів 5.089
В місяци грудни 1921 р. принято нових членів 72
В місяци грудни 1921 р. принято наново 32
В місяци грудни 1921 р. принято з переступними листами 13
Разом 5.206
В місяци грудни 1921 р. суспендовано 61
В місяци грудни 1921 р. відійшло з переступними листами 18
В місяци грудни 1921 померли 3
Разом 82
З кінцем місяця грудня 1921 р. У. Н. С. мав молодечих членів 5.124

Зіставлення після кляс:

Всі теперішні молодечі члени є записані до табельки ч. 1 ..... 5.124

Зіставлення загальне:

В місяци грудни 1921 У. Н. С. числив повнолітних членів ... 11.815
В місяци грудни 1921 У. Н. С. числив молодечих членів 5.124
Разом 16.939

УВАГА,

котру кождий місцевий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватись.

Члени, зголошені в рекордовім звіті за місяць грудень 1921 року яко суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом організації, коли хотять бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситись в протягу сего місяця (січня) до своїх відділів і вплатити наново, заплатити всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Як сего не зроблять до кінця січня 1922 року, то в лютім 1922 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятє), коли хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі в місяци грудни 1921 р. взяли переступні листи, а ще доси не зголосились до якогось иншого рода істнуючого відділу У. Н. Союза, мають се зробити в місяци січни 1922 р., бо на другий місяць, то є в лютім 1922 року вичеркнеться їх з членів організації, а тоді вони можуть бути приняті до У. Н. Союза тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятє).

С. Яловський, гол. предс.,
І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ОГОЛОШЕНЄ.

Отсим подається до загального відома, що Братство св. Юрія, відділ 79 в Гірет, Па. зістало з днем 31. грудня 1921 р. згідно з приписами статуту У. Н. Союза, принятє наново. Місцевий уряд висше названого Братства обовязаний є до кінця місяця січня 1922 поступитися о принятє статутом чисел членів бо в противнім разі відділ цей буде розвязаний.

Дальше повідомляється, що Товариство ім. Марка Кагана, відділ 60-тий У. Н. Союза в С. С. Пітсбурґ, Па., зістало згідно з статутами організації розвязане а всім правосильним членам того Товариства видано переступні листи.

Вкінци подається до загального відома що Братство св. Володимира, відділ 74 У. Н. Союза в Гамілтон, Онт., зістало з днем 31. грудня 1921 р., згідно з приписами статута суспендовано за неплаченнє місячних вкладок.

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ДО КРАЮ

можемо відіслати кождого хто схоче працювати на кораблї кілька годин денно при лєгкім занятю. Пашпорти на виїзд полагоджено по прибутю до нас. Звертіться до:

GREENWICH LABOR AGENCY,
129 Greenwich Street,
New York, N. Y.

ГАМБУРҐ

Просто до ҐДАНСЬКА і ВАРШАВИ новими кораблями

ORDUNA Jan.21, Mar.3, Apr.14
ORBITA Feb.17, Mar.31, Apr.23
OROPESA ..... Mar. 17, May 12

Каюти для женщин і родин.

THE ROYAL MAIL STEAM PACKET CO.

26 Broadway, New York
117 W. Washington St., Chicago
або у місцевих агентів.

СКІЛЬКІСТЬ НАСЕЛЕННЯ НА УКРАЇНІ.

В 1920. році центральне статистична управа України почала працю над переписом населення на Україні. Перепис закінчено в падолисті 1921. Числа не всюди точні. По тих губерніях, де ішла світова війна, перепис почався при кінці 1920. року, навіть з початком 1921. року. На підставі зібраних дат, на Україні живе: по містах 4,796.010 осіб, а по селах 22,281,200 осіб. Загалом населення на радянській Україні виносить 27,078.210 осіб. Найбільше населення має Одеса — 434,857 осіб, Київ 375.737, Харків 270,934. Катеринослав 164.488, Миколаїв 108.777, Полтава 41.608, Кременчук 66.403, Запорожє (Олександрівск) 49.732, Винниця 37.962, Чернигів 30.139, Бехмут 23.605.

Сей припис є неточний. Він не обіймає цілости українських земель, а обчисленнє є теж дуже большевицьке, бо хотяй богато населення вимандрувало з міст на села, то таки по селах воно осталось, а населенне Україні недавно виносило до 50,000.000 душ.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ЕТНА, ПА. Бр. св. Михайла, від. 89, повідомляє, що річний мітінґ відбувається о 2-ій годині полудни в неділю, 15. січня, в домі під ч. 205 Бувлер стр. Буде вибір нового уряду. Старий уряд буде здавати щорічний звіт зі свого діяльности. Довідкові члени мусять вирівнати свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. Невнишкчи члени заплатить кару 25 цент., а урядник 50 цент. Кождий член повинен постарати і привести нових членів. Р. Лесько, секр.

ГУДСОН, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 273, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться о 3-тій годині полудни в неділю, 15. січня, в домі Михайла Марика на фарм, ч. 8 Гріпорт стр. Буде вибір нового уряду, дані справи урядників і принимання нових членів до У. Н. Союза за 50 цент. вступного. Невнишчиїйся член заплатить кару 50 цент., а урядник $1.00. — Ф. Дробин, предс.; П. Марик, секр.

ЮНҐСТАВН, О. Бр. св. Михайла, від. 140, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться о 1-ій годині полудни в неділю, 15. січня, в гали церковний під ч. 526 Вест Рівер Ave. На порядку нарад полагодженнє справ. Невнишчиїйся член заплатить таку кару, яку ухвалять члени на мітінґу. — І. Беца, предс.; Ф. Ганновський, секр.

ДЕСЛОДЖ, МО. Бр. св. Николая, від. 225, повідомляє своїх членів, що мітінґ відбудеться о годині 2-гій полудни в гали церковній в неділю, 15. січня. Кождий член має явитися на той мітінґ, бо котрий не прибуде, зістане суспендований. На тім мітінґу будуться принимати нових членів і буде вибір нових урядників. — С. Патин, секр.

БОРНСАЙД, ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Петра і Павла, від. 165, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінґ відбудеться в понеділок, 16. січня, в льокали по Позичковій Каси „Дністер", 1208 Ісч 93-та улиця. Мітінґ зачнеться точно о 7-мій годині вечер. Взиваються всіх членів, аби зійшлися на означений час, щоби мітінґ не тягнувся до півночи. Є богато справ до полагодженя, як вибір нового уряду, зміт контрольної комісії і урядників, розданнє календарів і инші справи. Невнишчиїйся член заплатить кару після уставу братства. — І. Білач, предс.; М. Кощелівський, секр.

НАРІСТАВН, ПА. Бр. св. Володимира, від. 105, вибрало на річнім мітінґу слідуючий уряд: К. Шагала, предс.; С. Крайник, заст. предс.; С. Слободзян, секр.; І. Ковальчук, заст. секр.; П. Чорний, кас.; М. Долинний, заст. кас.; П. Росолович, М. Совірка і З. Фесняк, контрольори; Н. Росолович, Т.-Тур і П. Костик, тростиці; М. Паславський і Т. Німий, догляді хорих; Д. Теленчак і М. Фесняк, прапорники. Кождий член повинен безустійно мати в себе адреси доглядачів хорих і секретаря. Мітінґ будуть відбуватися в гали Української Громади під ч. 2051 Ровен ул. в третю неділю по півдни, точно о 3-тій годині полудни. Проситься всіх членів, аби приходили часто на мітінґи і виповняли свої повинности як слід. Висше наведений уряд взиває всіх Українців, котрі не належать до жодних запомогових організацій, нехай прийдуть і запишуться до нашого братства і до У. Н. Союза. Слідуючий мітінґ відбудеться 15. січня. — Г. Шагала, предс.; П. Чорний, кас.; С. Слободзян, секр.

ПІТСБУРҐ, ПА. Тов. „Рогатинщина", від. 396, вибрало отсей новий уряд: Т. Коруна, предс.; Т. Романів, заст. пр.; Н. Бекиш, секр.; І. Катеринак, заст. секр.; О. Черненький і І. Драпала, доглядачі хорих; В. Шішко, кас.; М. Дяк, заст. кас.; І. Слободзяник, А. Федьків і В. Атаманчук, контрольори. — Т. Коруна, предс.; І. Катеринак, заст. секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Димитрія, від. 301, вибрало на річнім мітінґу отсей новий уряд: І. Ковалч, предс.; Д. Доманчук, заст. предс.; Н. Мельник, секр. фін.; А. Семчук, кас.; І. Ухлянський, секр. рек.; А. Кузьма, С. Кулич і А. Галушка, контрольори; І. Кошинський і Г. Гнатишин, доглядачі хорих; С. Білік і С. Криштало, прапорники; С. Арділь, дверник.—В. Мельник, секр.

МЕНВІЛ, Р. АЙ. Бр. св. Стефана, від. 181, вибрало отсей новий уряд: Ю. Ясінчук, предс.; І. Сулима, заст. пр.; Ю. Холоровський, кас.; Ю. Бурак, заст. кас.; І. Шевчук, секр. фін.; І. Шведь, секр. рек.; І. Ткач, заст. секр.; П. Бозрозний і С. Лапчинський, контрольори; П. Любінецький і І. Задорожний, доглядачі хорих; І. Сулима, кас., домовий; І. Шведь, секр. домов. Мітінґи відбуваються кождої першої неділі по першім в Укр. Нар. Домі. Нових членів приймається до У. Н. Союза в січни і лютім за 50 цент. вступного: — І. Шведь, секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. Тов. „Українська Січ", від. 182, повідомляє своїх членів, що мітінґ відбудеться в неділю, 15. січня, о 2-ій годині полудни, в гали церковній під ч. 22 Бен Бюрет стр., Пасейк, Н. Дж. Проситься товаришів явитися на означений час, бо є важні справи до полагодженя. Невнишчиїйся член заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. Будеться принимати нових членів до У. Н. Союза за 50 цент. вступного, а до товариства безплатно. У нас тепер засновано відділ Січової Ґвардії і приймається до неї нових членів за 50 цент. вступного. Кождий клїфтонський і пасейський Українець повинен записатись до Січи і брати участь у січових вправах. — І. Дмуховський, предс.; І. Розпайник, кас.; М. Ниплюк, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Тов. „Вільна Україна", від. 139, повідомляє своїх членів, що надзвичайний мітінґ відбудеться в неділю, 15. січня, в гали церковній під ч. 4952 С. Паулина стр. На порядку дневнім звіт з діяльности, що не було на річнім мітінґу. Приявність поможеться до того, що на річнім мітінґу вибрано отсей уряд: Т. Крушельницький, предс.; М. Саска, заст. пр.; Д. Кошіль, секр.; К. Кукура, з секр.; П. Фернаськ, кас.; М. Настасовський, заст. кас.; В. Саска і І. Микитюк, контрольори; І. Нічук і Л. Панасюк, доглядачі хорих; М. Болезінський і Г. Городецький, прапорники; Д. Поставський, капітан. — Т. Крушельницький, предс.; Д. Кошіль, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОШУКУЮ СПІЛЬНИКА до фарми. Від спільника вимагаю $750. І голоситися до: Sam Zapako, R. F. D 1, Box 81, Westerville, N. Y. 03-05,1-7

НА СПРОДАЖ бучерня і гросерня з українсько-польскій дїльницї. Бизнес вироблений. Причина продажи слабість в родині. Голоситися під ч.: 95 Morris St., Jersey City, N. J. 5-10

НА ПРОДАЖ салон з причини виїзду до краю. Бизнес вироблений между Українцями, Росиянами, Поляками і другими. Ціна дуже приступна. Голоситись: J. K., c/o Svoboda, 83 Grand St., Jersey City, N. J. 5-16

Пошукую АЛЕКСАНДРА ПРИСЯЖНОГО, який був в Ню Йорку і АНТОНІЯ ЗУБРЕЙ з Джерзи Сіти, Н. Дж. Прошу адресуватися на адресу: Theo. Hewczuk, Box 68, Mahanoy Plane, Pa. 7-8

На СПРОДАЖ. Хто хотів би з краяків набути 7 морґів ґрунту і аці вкупі забудованя будовані в 1913 р. в селї Залужа, пов. Збараж, прошу голоситися до: Harry Tychaniewicz, 53 Murdock St., Youngstown, O. 6-7

ПРИЯТЕЛЬ РОБІТНИКА

PAIN-EXPELLER

Торговельна марка Реґістр. Уряду Зєднених Держав.

Звісний понад 50 років

Глядіть за тор. маркою ЯКОРЬ.

ЗАМАВЛЯЙТЕ СЕЙЧАС ІЛЮСТРОВАНИЙ НАРОДНІЙ

КАЛЄНДАР ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА"

НА 1922 РІК.

Ціна 75 центів з пересилкою.

Пишіть на адресу:

„SVOBODA",
83 Grand St., Jersey City, N. J.

НАЙКРАЩІЙ КЕТЛЬОГ БІЖНЯРІ „СІЧОВОГО БАЗАРУ" ВИШЛЕМО КОЖДОМУ

АДРЕС: SICHOVY BAZAR
94 E. 7-TH ST.
NEW YORK, N. Y.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР С. М. КАУФМАН, М. Д. СПЕЦІЯЛІСТ ХРОНІЧНИХ І ВНУТРІШНИХ НЕДУГ І АКУШЕР.

Години приняття: від 9. рано до 9. вечер, в неділї до 4. полудни.

111 E. 7th ST., NEW YORK, N. Y.

ДР. Б. ГОГЕНБЕРГ

спеціяліст зі старого краю. Лїчить недуги мущин і женщин, як внутрішні так і зовнішні. Переводить всякі операції. Дає недужим безплатну пораду.

DR. B. HOHENBERG
304 — 2nd AVENUE,
межи 17. а 18. улицею
NEW YORK, N. Y.

Години офісові щоденно від 8-ої рано до 8-ої вечер.

Телефон 1882 Stuyvesant

СПЕЦІЯЛІСТ НЕДУГ МУЩИН І ЖЕНЩИН

ГОВОРИТЬ ПО УКРАЇНСЬКИ. ЛІЧИТЬ ВСІ ХРОНІЧНІ ЗАСТАРІЛІ СЛАБОСТИ МУЩИН ЛІКАРСЬКА ПОРАДА ДАРОМ.

Dr. ZINS

110 EAST 16th STREET,
NEW YORK

Год. від. 9. рано до 8. вечер.
В неділї від 9. рано до 4. попол.

ДР. К. Д. БІЛИК

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР І ХІРУРҐ

91 St. Marks Pl. (8. ул. і 1. евеню)

Ню Йорк, Н. Й.

Урядові год.: 9—12 рано, 6—8 веч.

Тел. Dry Dock 5143.

ВАСИЛЬ І МАРІЯ МУЗИКА Української Погребиня

Без ріжниці в котрій сторони Шікаґо або околиці живуть, те. телефонуйте до МУЗИКИ і заощадіть гроші.

2231 W. CHICAGO AVE.
Tel. Seeley 4252 | West 6557

НОВІ КНИЖКИ.

„Поза межами болю", др. Осипа Турянського ..... .50
„Земля", повість Ольги Кобилянської, брошур. $1.25, в оправі $1.50
„Царівна", повість Ольги Кобилянської, брошур. $1.25, в оправі $1.50, в люксуовій оправі $2.00
„Скошена лілія", траґедія от. Ст. Думича ..... .50

Замовлення і гроші належить слати на адресу:

UKRAINIAN PUBLISHING & PRINTING,
30 East 7th Street, New York, N. Y.